

אהרן הכהנים את דמו על המזבח
 סביב¹² ונתח אתו לנתחיו ואת ראשו
 ואת פדרו וערך הכהן אתם על העצים
 אשר על האש אשר על המזבח¹³ והקרב
 והכרעים ירחץ במים והקריב הכהן את
 הכל והקטיר המזבחה עלה הוא אשה
 ריח ניחח ליהוה פ
¹⁴ ואם מן העוף עלה קרבנו ליהוה
 והקריב מן התרים או מן בני היונה את
 קרבנו¹⁵ והקריבו הכהן אל המזבח ומלק
 את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו
 על קיר המזבח¹⁶ והסיר את מראתו
 בנצתה והשליך אתה אצל המזבח קדמה
 אל מקום הדשן¹⁷ ושסע אתו בכנפיו לא
 יבדיל והקטיר אתו הכהן המזבחה על
 העצים אשר על האש עלה הוא אשה
 ריח ניחח ליהוה ס

2 ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליהוה
 סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן
 עליה לבנה² והביאה אל בני אהרן
 הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה
 ומשמנה על כל לבנתה והקטיר הכהן את
 אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחח
 ליהוה³ והנותרת מן המנחה לאהרן
 ולבניו קדש קדשים מאשי
 יהוה ס⁴ וכי תקרב קרבן מנחה
 מאפה תנור סלת חלות מצת בלולת
 בשמן ורקיקי מצות משחים

Leviticus

ויקרא

1 ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו
 מאהל מועד לאמר² דבר אל בני ישראל
 ואמרת אלהם אדם כי יקריב מכם קרבן
 ליהוה מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן
 תקריבו את קרבנכם³ אם עלה קרבנו מן
 הבקר זכר תמים יקריבו אל פתח¹ אהל
 מועד יקריב אתו לרצנו לפני יהוה⁴ וסמך
 ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר
 עליו⁵ ושחט את בן הבקר לפני יהוה
 והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם
 וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר
 פתח אהל מועד⁶ והפשיט את העלה
 ונתח אתה לנתחיה⁷ ונתנו בני אהרן
 הכהן אש על המזבח וערכו עצים על
 האש⁸ וערכו בני אהרן הכהנים את
 הנתחים את הראש ואת הפדר על
 העצים אשר על האש אשר על
 המזבח⁹ וקרבו וכרעיו ירחץ במים
 והקטיר הכהן את הכל המזבחה עלה
 אשה ריח ניחוח ליהוה ס¹⁰ ואם מן
 הצאן קרבנו מן הכשבים או מן העזים
 לעלה זכר תמים יקריבו¹¹ ושחט אתו
 על ירך המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בני

1 BHS has been faithful to the Leningrad Codex where there might be a question of the validity of the form and we keep the same form as BHS.

קרבנו ושחטו פתח אהל מועד וזרקו בני
 אהרן הכהנים את הדם על המזבח
 סביב³ והקריב מזבח השלמים אשה
 ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת
 כל החלב אשר על הקרב⁴ ואת שתי
 הכלית ואת החלב אשר עלהן אשר על
 הכסלים ואת היתרת על הכבד על
 הכליות יסירנה⁵ והקטירו אתו בני אהרן
 המזבחה על העלה אשר על העצים אשר
 על האש אשה ריח ניחח ליהוה פ
⁶ ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים
 ליהוה זכר או נקבה תמים יקריבנו⁷ אם
 כשב הוא מקריב את קרבנו והקריב אתו
 לפני יהוה⁸ וסמך את ידו על ראש קרבנו
 ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני
 אהרן את דמו על המזבח סביב⁹ והקריב
 מזבח השלמים אשה ליהוה חלבו האליה
 תמימה לעמת העצה יסירנה ואת החלב
 המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר
 על הקרב¹⁰ ואת שתי הכלית ואת החלב
 אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת
 על הכבד על הכלית יסירנה¹¹ והקטירו
 הכהן המזבחה לחם אשה ליהוה פ
¹² ואם עז קרבנו והקריבו לפני
 יהוה¹³ וסמך את ידו על ראשו ושחט
 אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את
 דמו על המזבח סביב¹⁴ והקריב ממנו
 קרבנו אשה ליהוה את החלב המכסה
 את הקרב ואת כל החלב אשר על

בשמן פ ואם מנחה על המחבת
 קרבנד סלת בלולה בשמן מצה
 תהיה⁶ פתות אתה פתים ויצקת עליה
 שמן מנחה הוא פ ואם מנחת
 מרחשת קרבנד סלת בשמן
 תעשה⁸ והבאת את המנחה אשר יעשה
 מאלה ליהוה והקריבה אל הכהן והגישה
 אל המזבח⁹ והרים הכהן מן המנחה את
 אזכרתה והקטיר המזבחה אשה ריח
 ניחח ליהוה¹⁰ והנותרת מן המנחה
 לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי
 יהוה¹¹ כל המנחה אשר תקריבו ליהוה
 לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא
 תקטירו ממנו אשה ליהוה¹² קרבן
 ראשית תקריבו אתם ליהוה ואל המזבח
 לא יעלו לריח ניחח¹³ וכל קרבן מנחתך
 במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית
 אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנד תקריב
 מלח פ ואם תקריב מנחת בכורים
 ליהוה אביב קלוי באש גרש כרמל
 תקריב את מנחת בכוריד¹⁵ ונתת עליה
 שמן ושמת עליה לבנה מנחה
 הוא¹⁶ והקטיר הכהן את אזכרתה
 מגרשה ומשמנה על כל לבנתה אשה
 ליהוה פ

3 ואם זבח שלמים קרבנו אם מן הבקר
 הוא מקריב אם זכר אם נקבה תמים
 יקריבנו לפני יהוה² וסמך ידו על ראש

הכסלים ואת היתרת על הכבד על
 הכליות יסירנה¹⁰ כאשר יורם משור זבח
 השלמים והקטירים הכהן על מזבח
 העלה¹¹ ואת עור הפר ואת כל בשרו על
 ראשו ועל כרעיו וקרבו ופרשו¹² והוציא
 את כל הפר אל מחוץ למחנה אל מקום
 טהור אל שפך הדשן ושרף אתו על עצים
 באש על שפך הדשן ישרף פ¹³
 ואם כל עדת ישראל ישגו ונעלם דבר
 מעיני הקהל ועשו אחת מכל מצות יהוה
 אשר לא תעשינה ואשמו¹⁴ ונודעה
 החטאת אשר חטאו עליה והקריבו
 הקהל פר בן בקר לחטאת והביאו אתו
 לפני אהל מועד¹⁵ וסמכו זקני העדה את
 ידיהם על ראש הפר לפני יהוה ושחט
 את הפר לפני יהוה¹⁶ והביא הכהן
 המשיח מדם הפר אל אהל מועד¹⁷ וטבל
 הכהן אצבעו מן הדם והזה שבע פעמים
 לפני יהוה את פני הפרכת¹⁸ ומן הדם יתן
 על קרנת המזבח אשר לפני יהוה אשר
 באהל מועד ואת כל הדם ישפך אל יסוד
 מזבח העלה אשר פתח אהל
 מועד¹⁹ ואת כל חלבו ירים ממנו והקטיר
 המזבחה²⁰ ועשה לפר כאשר עשה לפר
 החטאת כן יעשה לו וכפר עליהם הכהן
 ונסלח להם²¹ והוציא את הפר אל מחוץ
 למחנה ושרף אתו כאשר שרף את הפר
 הראשון חטאת הקהל הוא פ²²
 אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל

הקרב¹⁵ ואת שתי הכלית ואת החלב
 אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת
 על הכבד על הכלית יסירנה¹⁶ והקטירים
 הכהן המזבחה לחם אשה לריח ניחח כל
 חלב ליהוה¹⁷ חקת עולם לדרתיכם בכל
 מושבתיכם כל חלב וכל דם לא תאכלו פ

4 וידבר יהוה אל משה לאמר² דבר אל
 בני ישראל¹ לאמר נפש כי תחטא בשגגה
 מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ועשה
 מאחת מהנה³ אם הכהן המשיח יחטא
 לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר
 חטא פר בן בקר תמים ליהוה
 לחטאת⁴ והביא את הפר אל פתח אהל
 מועד לפני יהוה וסמך את ידו על ראש
 הפר ושחט את הפר לפני יהוה⁵ ולקח
 הכהן המשיח מדם הפר והביא אתו אל
 אהל מועד⁶ וטבל הכהן את אצבעו בדם
 והזה מן הדם שבע פעמים לפני יהוה את
 פני פרכת הקדש⁷ ונתן הכהן מן הדם על
 קרנות מזבח קטרת הסמים לפני יהוה
 אשר באהל מועד ואת כל דם הפר ישפך
 אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל
 מועד⁸ ואת כל חלב פר החטאת ירים
 ממנו את החלב המכסה על הקרב ואת
 כל החלב אשר על הקרב⁹ ואת שתי
 הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על

1 BHS has been faithful to the Leningrad Codex where there might be a question of the validity of the form and we keep the same form as BHS.

מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד
המזבח³⁵ ואת כל חלבה יסיר כאשר
יסר חלב הכשב מזבח השלמים והקטיר
הכהן אתם המזבחה על אשי יהוה וכפר
עליו הכהן על חטאתו אשר חטא ונסלח
לו פ

5 ונפש כי תחטא ושמעה קול אלה
והוא עד או ראה או ידע אם לוא יגיד
ונשא עונו² או נפש אשר תגע בכל דבר
טמא או בנבלת חיה טמאה או^c בנבלת
בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא
ונעלם ממנו והוא טמא ואשם³ או כי יגע
בטמאת אדם לכל טמאתו אשר יטמא
בה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם⁴ או נפש
כי תשבע לבטא בשפתים להרע או
להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה
ונעלם ממנו והוא ידע ואשם לאחת
מאלה⁵ והיה כי יאשם לאחת מאלה
והתודה אשר חטא עליה⁶ והביא את
אשמו ליהוה על חטאתו אשר חטא
נקבה מן הצאן כשבה או שעירת עזים
לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו⁷ ואם
לא תגיע¹ ידו די שה והביא את אשמו
אשר חטא שתי תרים או שני בני יונה

מצות יהוה אלהיו אשר לא תעשינה
בשגגה ואשם²³ או הודע אליו חטאתו
אשר חטא בה והביא את קרבנו שעיר
עזים זכר תמים²⁴ וסמך ידו על ראש
השעיר ושחט אתו במקום אשר ישחט
את העלה לפני יהוה חטאת הוא²⁵ ולקח
הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על
קרנת מזבח העלה ואת דמו ישפך אל
יסוד מזבח העלה²⁶ ואת כל חלבו יקטיר
המזבחה כחלב זבח השלמים וכפר עליו
הכהן מחטאתו ונסלח לו פ
²⁷ ואם נפש אחת תחטא בשגגה מעם
הארץ בעשתה אחת ממצות יהוה אשר
לא תעשינה ואשם²⁸ או הודע אליו
חטאתו אשר חטא והביא קרבנו שעירת
עזים תמימה נקבה על חטאתו אשר
חטא²⁹ וסמך את ידו על ראש החטאת
ושחט את החטאת במקום
העלה³⁰ ולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן
על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה
ישפך אל יסוד המזבח³¹ ואת כל חלבה
יסיר כאשר הוסר חלב מעל זבח
השלמים והקטיר הכהן המזבחה לריח
ניחח ליהוה וכפר עליו הכהן ונסלח לו פ
³² ואם כבש יביא קרבנו לחטאת נקבה
תמימה יביאנה³³ וסמך את ידו על ראש
החטאת ושחט אתה לחטאת במקום
אשר ישחט את העלה³⁴ ולקח הכהן
מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת

c We read one or more accents in L differently than BHS. Often this notation indicates a typographical error in BHS.

1 BHS has been faithful to the Leningrad Codex where there might be a question of the validity of the form and we keep the same form as BHS.

ונסלח לו¹⁹ אשם הוא אשם אשם ליהוה פ
²⁰ וידבר יהוה אל משה לאמר²¹ נפש כי תחטא ומעלה מעל ביהוה וכחש בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו²² או מצא אבדה וכחש בה ונשבע על שקר על אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא בהנה²³ והיה כי יחטא ואשם והשיב את הגזלה אשר גזל או את העשק אשר עשק או את הפקדון אשר הפקד אתו או את האבדה אשר מצא²⁴ או מכל אשר ישבע עליו לשקר ושלם אתו בראשו וחמשתיו יסף עליו לאשר הוא לו יתנו ביום אשמתו²⁵ ואת אשמו יביא ליהוה איל תמים מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן²⁶ וכפר עליו הכהן לפני יהוה ונסלח לו על אחת מכל אשר יעשה לאשמה בה פ

6 וידבר יהוה אל משה לאמר² צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העלה הוא העלה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו³ ולבש הכהן מדו בד ומכנסי בד ילבש על בשרו והרים את הדשן אשר תאכל האש את העלה על המזבח ושמו אצל המזבח⁴ ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום טהור⁵ והאש על

ליהוה אחד לחטאת ואחד לעלה⁸ והביא אתם אל הכהן והקריב את אשר לחטאת ראשונה ומלק את ראשו ממול ערפו ולא יבדיל⁹ והזה מדם החטאת על קיר המזבח והנשאר בדם ימצה אל יסוד המזבח חטאת הוא¹⁰ ואת השני יעשה עלה כמשפט וכפר עליו הכהן מחטאתו אשר חטא ונסלח לו פ¹¹ ואם לא תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני יונה והביא את קרבנו אשר חטא עשירת האפה סלת לחטאת לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבנה כי חטאת היא¹² והביאה אל הכהן וקמץ הכהן ממנה מלוא קמצו את אזכרתה והקטיר המזבחה על אשי יהוה חטאת הוא¹³ וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא מאחת מאלה ונסלח לו והיתה לכהן כמנחה פ¹⁴ וידבר יהוה אל משה לאמר¹⁵ נפש כי תמעל מעל וחטאה בשגגה מקדשי יהוה והביא את אשמו ליהוה איל תמים מן הצאן בערכך כסף שקלים בשקל הקדש לאשם¹⁶ ואת אשר חטא מן הקדש ישלם ואת חמישתו יוסף עליו ונתן אתו לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו פ¹⁷ ואם נפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא עונו¹⁸ והביא איל תמים מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן וכפר עליו הכהן על שגגתו אשר שגג והוא לא ידע

במקום אשר תשחט העלה תשחט החטאת לפני יהוה קדש קדשים הוא¹⁹ הכהן המחטא אתה יאכלנה במקום קדש תאכל בחצר אהל מועד²⁰ כל אשר יגע בבשרה יקדש ואשר יזה מדמה על הבגד אשר יזה עליה תכבס במקום קדש²¹ וכלי חרש אשר תבשל בו ישבר ואם בכלי נחשת בשלה ומרק ושטף במים²² כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא²³ וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף פ

7 וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא² במקום אשר ישחטו את העלה ישחטו את האשם ואת דמו יזרק על המזבח סביב³ ואת כל חלבו יקריב ממנו את האליה ואת החלב המכסה את הקרב⁴ ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכלית יסירנה⁵ והקטיר אתם הכהן המזבחה אשה ליהוה אשם הוא⁶ כל זכר בכהנים יאכלנו במקום קדוש יאכל קדש קדשים הוא⁷ כחטאת כאשם תורה אחת להם הכהן אשר יכפר בו לו יהיה⁸ והכהן המקריב את עלת איש עור העלה אשר הקריב לכהן לו יהיה⁹ וכל מנחה אשר

המזבח תוקד בו לא תכבה ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר וערד עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים⁶ אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה¹ וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני יהוה אל פני המזבח⁸ והרים ממנו בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל הלבנה אשר על המנחה והקטיר המזבח ריח ניחח אזכרתה ליהוה⁹ והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד יאכלוה¹⁰ לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש קדשים הוא כחטאת וכאשם¹¹ כל זכר בבני אהרן יאכלנה חק עולם לדרתיכם מאשי יהוה כל אשר יגע בהם יקדש פ¹² וידבר יהוה אל משה לאמר¹³ זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו ליהוה ביום המשח אתו עשירת האפה סלת מנחה תמיד מחציתה בבקר ומחציתה בערב¹⁴ על מחבת בשמן תעשה מרבכת תביאנה תפיני מנחת פתים תקריב ריח ניחח ליהוה¹⁵ והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה חק עולם ליהוה כליל תקטר¹⁶ וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל פ¹⁷ וידבר יהוה אל משה לאמר¹⁸ דבר אל אהרן ואל בניו לאמר זאת תורת החטאת

1 BHS has been faithful to the Leningrad Codex where there might be a question of the validity of the form and we keep the same form as BHS.

מהוא ^פ מעמיה ^פ
²² וידבר יהוה אל משה לאמר ²³ דבר אל
 בני ישראל לאמר כל חלב שור וכשב ועז
 לא תאכלו ²⁴ וחלב נבלה וחלב טרפה
 יעשה לכל מלאכה ואכל לא
 תאכלו ²⁵ כי כל אכל חלב מן הבהמה
 אשר יקריב ממנה אשה ליהוה ונכרתה
 הנפש האכלת מעמיה ²⁶ וכל דם לא
 תאכלו בכל מושבתיכם לעוף
 ולבהמה ²⁷ כל נפש אשר תאכל כל דם
 ונכרתה הנפש ההוא מעמיה ^פ
²⁸ וידבר יהוה אל משה לאמר ²⁹ דבר אל
 בני ישראל לאמר המקריב את זבח
 שלמיו ליהוה יביא את קרבנו ליהוה
 מזבח שלמיו ³⁰ ידיו תביאנה את אשי
 יהוה את החלב על החזה יביאנו את
 החזה להניף אתו תנופה לפני
 יהוה ³¹ והקטיר הכהן את החלב המזבחה
 והיה החזה לאהרן ולבניו ³² ואת שוק
 הימין תתנו תרומה לכהן מזבחי
 שלמיכם ³³ המקריב את דם השלמים
 ואת החלב מבני אהרן לו תהיה שוק
 הימין למנה ³⁴ כי את חזה התנופה ואת
 שוק התרומה לקחתי מאת בני ישראל
 מזבחי שלמיהם ואתן אתם לאהרן הכהן
 ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל ³⁵ זאת
 משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה
 ביום הקריב אתם לכהן ליהוה ³⁶ אשר
 צוה יהוה לתת להם ביום משחו אתם

תאפה בתנור וכל נעשה במרחשת ועל
 מחבת לכהן המקריב אתה לו
 תהיה ¹⁰ וכל מנחה בלולה בשמן וחרבה
 לכל בני אהרן תהיה איש כאחיו ^פ
¹¹ וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב
 ליהוה ¹² אם על תודה יקריבנו והקריב
 על זבח התודה חלות מצות בלולת בשמן
 ורקיקי מצות משחים בשמן וסלת
 מרבכת חלת בלולת בשמן ¹³ על חלת
 לחם חמץ יקריב קרבנו על זבח תודת
 שלמיו ¹⁴ והקריב ממנו אחד מכל קרבן
 תרומה ליהוה לכהן הזרק את דם
 השלמים לו יהיה ¹⁵ ובשר זבח תודת
 שלמיו ביום קרבנו יאכל לא יניח ממנו
 עד בקר ¹⁶ ואם נדר או נדבה זבח קרבנו
 ביום הקריבו את זבתו יאכל וממחרת
 והנותר ממנו יאכל ¹⁷ והנותר מבשר
 הזבח ביום השלישי באש ישרף ¹⁸ ואם
 האכל יאכל מבשר זבח שלמיו ביום
 השלישי לא ירצה המקריב אתו לא
 יחשב לו פגול יהיה והנפש האכלת ממנו
 עונה תשא ¹⁹ והבשר אשר יגע בכל טמא
 לא יאכל באש ישרף והבשר כל טהור
 יאכל בשר ²⁰ והנפש אשר תאכל בשר
 מזבח השלמים אשר ליהוה וטמאתו עליו
 ונכרתה הנפש ההוא מעמיה ²¹ ונפש כי
 תגע בכל טמא בטמאת אדם או בבהמה
 טמאה או בכל שקץ טמא ואכל מבשר
 זבח השלמים אשר ליהוה ונכרתה הנפש

המשחה על ראש אהרן וימשח אתו
 לקדשו¹³ ויקרב משה את בני אהרן
 וילבשם כתנת ויחגר אתם אבנט ויחבש
 להם מגבעות כאשר צוה יהוה את
 משה¹⁴ ויגש את פר החטאת ויסמך
 אהרן ובניו את ידיהם על ראש פר
 החטאת¹⁵ וישחט ויקח משה את הדם
 ויתן על קרנות המזבח סביב באצבעו
 ויחטא את המזבח ואת הדם יצק אל
 יסוד המזבח ויקדשוהו לכפר עליו¹⁶ ויקח
 את כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת
 הכבד ואת שתי הכלית ואת חלבהן
 ויקטר משה המזבחה¹⁷ ואת הפר ואת
 ערו ואת בשרו ואת פרשו שרף באש
 מחוץ למחנה כאשר צוה יהוה את
 משה¹⁸ ויקרב את איל העלה ויסמכו
 אהרן ובניו את ידיהם על ראש
 האיל¹⁹ וישחט ויזרק משה את הדם על
 המזבח סביב²⁰ ואת האיל נתח לנתחיו
 ויקטר משה את הראש ואת הנתחים
 ואת הפדר²¹ ואת הקרב ואת הכרעים
 רחץ במים ויקטר משה את כל האיל
 המזבחה עלה הוא לריח ניחח אשה הוא
 ליהוה כאשר צוה יהוה את
 משה²² ויקרב את האיל השני איל
 המלאים ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם
 על ראש האיל²³ וישחט ויקח משה מדמו
 ויתן על תנוך אזן אהרן הימנית ועל בהן
 ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית²⁴ ויקרב

מאת בני ישראל חקת עולם
 לדרתם³⁷ זאת התורה לעלה למנחה
 ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח
 השלמים³⁸ אשר צוה יהוה את משה בהר
 סיני ביום צותו את בני ישראל להקריב
 את קרבניהם ליהוה במדבר סיני פ

8 וידבר יהוה אל משה לאמר² קח את
 אהרן ואת בניו אתו ואת הבגדים ואת
 שמן המשחה ואת פר החטאת ואת שני
 האילים ואת סל המצות³ ואת כל העדה
 הקהל אל פתח אהל מועד⁴ ויעש משה
 כאשר צוה יהוה אתו ותקהל העדה אל
 פתח אהל מועד⁵ ויאמר משה אל העדה
 זה הדבר אשר צוה יהוה לעשות⁶ ויקרב
 משה את אהרן ואת בניו וירחץ אתם
 במים⁷ ויתן עליו את הכתנת ויחגר אתו
 באבנט וילבש אתו את המעיל ויתן עליו
 את האפד ויחגר אתו בחשב האפד
 ויאפד לו בו⁸ וישם עליו את החשן ויתן
 אל החשן את האורים ואת
 התמים⁹ וישם את המצנפת על ראשו
 וישם על המצנפת אל מול פניו את ציץ
 הזהב נזר הקדש כאשר צוה יהוה את
 משה¹⁰ ויקח משה את שמן המשחה
 וימשח את המשכן ואת כל אשר בו
 ויקדש אתם¹¹ ויז ממנו על המזבח שבע
 פעמים וימשח את המזבח ואת כל כליו
 ואת הכיר ואת כנו לקדשם¹² ויצק משמן

מועד תשבו יומם ולילה שבעת ימים
ושמרתם את משמרת יהוה ולא תמותו
כי כן צויתי³⁶ ויעש אהרן ובניו את כל
הדברים אשר צוה יהוה ביד משה ׀

9 ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן
ולבניו ולזקני ישראל² ויאמר אל אהרן
קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה
תמימם והקרב לפני יהוה³ ואל בני
ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים
לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימם
לעלה⁴ ושור ואיל לשלמים לזבח לפני
יהוה ומנחה בלולה בשמן כי היום יהוה
נראה אליכם⁵ ויקחו את אשר צוה משה
אל פני אהל מועד ויקרבו כל העדה
ויעמדו לפני יהוה⁶ ויאמר משה זה הדבר
אשר צוה יהוה תעשו וירא אליכם כבוד
יהוה⁷ ויאמר משה אל אהרן קרב אל
המזבח ועשה את חטאתך ואת עלתך
וכפר בעדך ובעד העם ועשה את קרבן
העם וכפר בעדם כאשר צוה
יהוה⁸ ויקרב אהרן אל המזבח וישחט
את עגל החטאת אשר לו⁹ ויקרבו בני
אהרן את הדם אליו ויטבל אצבעו בדם
ויתן על קרנות המזבח ואת הדם יצק אל
יסוד המזבח¹⁰ ואת החלב ואת הכלית
ואת היתרת מן הכבד מן החטאת הקטיר
המזבחה כאשר צוה יהוה את
משה¹¹ ואת הבשר ואת העור שרף באש

את בני אהרן ויתן משה מן הדם על תנוך
אזנם הימנית ועל בהן ידם הימנית ועל
בהן רגלם הימנית ויזרק משה את הדם
על המזבח סביב²⁵ ויקח את החלב ואת
האליה ואת כל החלב אשר על הקרב
ואת יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת
חלבהן ואת שוק הימין²⁶ ומסל המצות
אשר לפני יהוה לקח חלת מצה אחת
וחלת לחם שמן אחת ורקיק אחד וישם
על החלבים ועל שוק הימין²⁷ ויתן את
הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו וינף אתם
תנופה לפני יהוה²⁸ ויקח משה אתם מעל
כפיהם ויקטר המזבחה על העלה מלאים
הם לריח ניחח אשה הוא ליהוה²⁹ ויקח
משה את החזה ויניפהו תנופה לפני יהוה
מאיל המלאים למשה היה למנה כאשר
צוה יהוה את משה³⁰ ויקח משה משמן
המשחה ומן הדם אשר על המזבח ויז על
אהרן על בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו
אתו ויקדש את אהרן את בגדיו ואת בניו
ואת בגדי בניו אתו³¹ ויאמר משה אל
אהרן ואל בניו בשלו את הבשר פתח
אהל מועד ושם תאכלו אתו ואת הלחם
אשר בסל המלאים כאשר צויתי לאמר
אהרן ובניו יאכלהו³² והנותר בבשר
ובלחם באש תשרפו³³ ומפתח אהל
מועד לא תצאו שבעת ימים עד יום
מלאת ימי מלאיכם כי שבעת ימים ימלא
את ידכם³⁴ כאשר עשה ביום הזה צוה
יהוה לעשת לכפר עליכם³⁵ ופתח אהל

קטרת ויקרבו לפני יהוה אש זרה אשר לא צוה אתם² ותצא אש מלפני יהוה ותאכל אותם וימתו לפני יהוה³ ויאמר משה אל אהרן הוא אשר דבר יהוה לאמר בקרבי אקדש ועל פני כל העם אכבד וידם אהרן⁴ ויקרא משה אל מישאל ואל אלצפן בני עזיאל דד אהרן ויאמר אלהם קרבו שאו את אחיכם מאת פני הקדש אל מחוץ למחנה⁵ ויקרבו וישאם בכתנתם אל מחוץ למחנה כאשר דבר משה⁶ ויאמר משה אל אהרן ולא לעזר ולאיתמר בניו ראשיכם אל תפרעו ובגדיכם לא תפרמו ולא תמתו ועל כל העדה יקצף ואחיכם כל בית ישראל יבכו את השרפה אשר שרף יהוה⁷ ומפתח אהל מועד לא תצאו פן תמתו כי שמן משחת יהוה עליכם ויעשו כדבר משה פ

⁸ וידבר יהוה אל אהרן לאמר⁹ יין ושכר אל תשת אתה ובניך אתך בבאכם אל אהל מועד ולא תמתו חקת עולם לדרתיכם¹⁰ ולהבדיל בין הקדש ובין החל ובין הטמא ובין הטהור¹¹ ולהורת את בני ישראל את כל החקים אשר דבר יהוה אליהם ביד משה פ

¹² וידבר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר בניו הנותרים קחו את המנחה הנותרת מאשי יהוה ואכלוה מצות אצל המזבח כי קדש קדשים הוא¹³ ואכלתם אתה במקום קדש כי חקך וחקך בניך הוא

מחוץ למחנה¹² וישחט את העלה וימצאו בני אהרן אליו את הדם ויזרקו על המזבח סביב¹³ ואת העלה המציאו אליו לנתחיה ואת הראש ויקטר על המזבח¹⁴ וירחץ את הקרב ואת הכרעים ויקטר על העלה המזבחה¹⁵ ויקרב את קרבן העם ויקח את שעיר החטאת אשר לעם וישחטו ויחטאוהו כראשון¹⁶ ויקרב את העלה ויעשה כמשפט¹⁷ ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר על המזבח מלבד עלת הבקר¹⁸ וישחט את השור ואת האיל זבח השלמים אשר לעם וימצאו בני אהרן את הדם אליו ויזרקו על המזבח סביב¹⁹ ואת החלבים מן השור ומן האיל האליה והמכסה והכלית ויתרת הכבד²⁰ וישימו את החלבים על החזות ויקטר החלבים המזבחה²¹ ואת החזות ואת שוק הימין הניף אהרן תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה²² וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם וירד מעשת החטאת והעלה והשלמים²³ ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו ויברכו את העם וירא כבוד יהוה אל כל העם²⁴ ותצא אש מלפני יהוה ותאכל על המזבח את העלה ואת החלבים וירא כל העם וירנו ויפלו על פניהם

10 ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו בהן אש וישימו עליה

איננו מפריס טמא הוא לכם⁵ ואת השפן
 כי מעלה גרה הוא ופרסה לא יפריס
 טמא הוא לכם⁶ ואת הארנבת כי מעלת
 גרה הוא ופרסה לא הפריסה טמאה הוא
 לכם⁷ ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא
 ושסע שסע פרסה והוא גרה לא יגר
 טמא הוא לכם⁸ מבשרם לא תאכלו
 ובנבלתם לא תגעו טמאים הם לכם⁹ את
 זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו
 סנפיר וקשקשת במים בימים ובנחלים
 אתם תאכלו¹⁰ וכל אשר אין לו סנפיר
 וקשקשת בימים ובנחלים מכל שרץ
 המים ומכל נפש החיה אשר במים שקץ
 הם לכם¹¹ ושקץ יהיו לכם מבשרם לא
 תאכלו ואת נבלתם תשקצו¹² כל אשר
 אין לו סנפיר וקשקשת במים שקץ הוא
 לכם¹³ ואת אלה תשקצו מן העוף לא
 יאכלו שקץ הם את הנשר ואת הפרס
 ואת העזניה¹⁴ ואת הדאה ואת האיה
 למינה¹⁵ את כל ערב למינו¹⁶ ואת בת
 היענה ואת התחמס ואת השחף ואת
 הנץ למינהו¹⁷ ואת הכוס ואת השלך ואת
 הינשוף¹⁸ ואת התנשמת ואת הקאת ואת
 הרחם¹⁹ ואת החסידה האנפה למינה
 ואת הדוכיפת ואת העטלף²⁰ כל שרץ
 העוף ההלך על ארבע שקץ הוא
 לכם²¹ אך את זה תאכלו מכל שרץ
 העוף ההלך על ארבע אשר לא לו כרעים
 ממעל לרגליו לנתר בהן על הארץ²² את

מאשי יהוה כי כן צויתי¹⁴ ואת חזה
 התנופה ואת שוק התרומה תאכלו
 במקום טהור אתה ובניך ובנתיך אתך כי
 חקך וחק בניך נתנו מזבחי שלמי בני
 ישראל¹⁵ שוק התרומה וחזה התנופה על
 אשי החלבים יביאו להניף תנופה לפני
 יהוה והיה לך ולבניך אתך לחק עולם
 כאשר צוה יהוה¹⁶ ואת שעיר החטאת
 דרש דרש משה והנה שרף ויקצף על
 אלעזר ועל איתמר בני אהרן הנותרם
 לאמר¹⁷ מדוע לא אכלתם את החטאת
 במקום הקדש כי קדש קדשים הוא
 ואתה נתן לכם לשאת את עון העדה
 לכפר עליהם לפני יהוה¹⁸ הן לא הובא
 את דמה אל הקדש פנימה אכול תאכלו
 אתה בקדש כאשר צויתי¹⁹ וידבר אהרן
 אל משה הן היום הקריבו את חטאתם
 ואת עלתם לפני יהוה ותקראנה אתי
 כאלה ואכלתי חטאת היום הייטב בעיני
 יהוה²⁰ וישמע משה וייטב בעיניו פ

11 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
 לאמר אלהם² דברו אל בני ישראל
 לאמר זאת החיה אשר תאכלו מכל
 הבהמה אשר על הארץ³ כל מפרסת
 פרסה ושסעת שסע פרסת מעלת גרה
 בבהמה אתה תאכלו⁴ אך את זה לא
 תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה
 את הגמל כי מעלה גרה הוא ופרסה

וטמאים יהיו לכם³⁶ אך מעין ובור מקוה מים יהיה טהור ונגע בנבלתם יטמא³⁷ וכי יפל מנבלתם על כל זרע זרוע אשר יזרע טהור הוא³⁸ וכי יתן מים על זרע ונפל מנבלתם עליו טמא הוא לכם ם³⁹ וכי ימות מן הבהמה אשר היא לכם לאכלה הנגע בנבלתה יטמא עד הערב⁴⁰ והאכל מנבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב והנשא את נבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב⁴¹ וכל השרץ השרץ על הארץ שקץ הוא לא יאכל⁴² כל הולך על גחון וכל הולך על ארבע עד כל מרבה רגלים לכל השרץ השרץ על הארץ לא תאכלום כי שקץ הם⁴³ אל תשקצו את נפשתיכם בכל השרץ השרץ ולא תטמאו בהם ונטמתם במ⁴⁴ כי אני יהוה אלהיכם והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני ולא תטמאו את נפשתיכם בכל השרץ הרמש על הארץ⁴⁵ כי אני יהוה המעלה אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים והייתם קדשים כי קדוש אני⁴⁶ זאת תורת הבהמה והעוף וכל נפש החיה הרמשת במים ולכל נפש השרצת על הארץ⁴⁷ להבדיל בין הטמא ובין הטהר ובין החיה הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל ם

12 וידבר יהוה אל משה לאמר² דבר אל בני ישראל לאמר אשה כי תזריע

אלה מהם תאכלו את הארבה למינו ואת הסלעם למינהו ואת החרגל למינהו ואת החגב למינהו²³ וכל שרץ העוף אשר לו ארבע רגלים שקץ הוא לכם²⁴ ולא לה תטמאו כל הנגע בנבלתם יטמא עד הערב²⁵ וכל הנשא מנבלתם יכבס בגדיו וטמא עד הערב²⁶ לכל הבהמה אשר הוא מפרסת פרסה ושסע איננה שסעת וגרה איננה מעלה טמאים הם לכם כל הנגע בהם יטמא²⁷ וכל הולך על כפיו בכל החיה ההלכת על ארבע טמאים הם לכם כל הנגע בנבלתם יטמא עד הערב²⁸ והנשא את נבלתם יכבס בגדיו וטמא עד הערב טמאים המה לכם ם²⁹ וזה לכם הטמא בשרץ השרץ על הארץ החלד והעכבר והצב למינהו³⁰ והאנקה והכח והלטאה והחמט והתנשמת³¹ אלה הטמאים לכם בכל השרץ כל הנגע בהם במתם יטמא עד הערב³² וכל אשר יפל עליו מהם במתם יטמא מכל כלי עץ או בגד או עור או שק כל כלי אשר יעשה מלאכה בהם במים יובא וטמא עד הערב וטהר³³ וכל כלי חרש אשר יפל מהם אל תוכו כל אשר בתוכו יטמא ואתו תשברו³⁴ מכל האכל אשר יאכל אשר יבוא עליו מים יטמא וכל משקה אשר ישתה בכל כלי יטמא³⁵ וכל אשר יפל מנבלתם עליו יטמא תנור וכירים יתן טמאים הם

בעיניו לא פשה הנגע בעור והסגירו הכהן שבעת ימים שנית⁶ וראה הכהן אתו ביום השביעי שנית והנה כהה הנגע ולא פשה הנגע בעור וטהרו הכהן מספחת היא וכבס בגדיו וטהר⁷ ואם פשה תפשה המספחת בעור אחרי הראתו אל הכהן לטהרתו ונראה שנית אל הכהן⁸ וראה הכהן והנה פשתה המספחת בעור וטמאו הכהן צרעת הוא פ⁹ נגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל הכהן¹⁰ וראה הכהן והנה שאת לבנה בעור והיא הפכה שער לבן ומחית בשר חי בשאת¹¹ צרעת נושנת הוא בעור בשרו וטמאו הכהן לא יסגרנו כי טמא הוא¹² ואם פרוח תפרח הצרעת בעור וכסתה הצרעת את כל עור הנגע מראשו ועד רגליו לכל מראה עיני הכהן¹³ וראה הכהן והנה כסתה הצרעת את כל בשרו וטהר את הנגע כלו הפך לבן טהור הוא¹⁴ וביום הראות בו בשר חי יטמא¹⁵ וראה הכהן את הבשר החי וטמאו הבשר החי טמא הוא צרעת הוא¹⁶ או כי ישוב הבשר החי ונהפך ללבן ובא אל הכהן¹⁷ וראהו הכהן והנה נהפך הנגע ללבן וטהר הכהן את הנגע טהור הוא פ¹⁸ ובשר כי יהיה בו בערו שחין ונרפא¹⁹ והיה במקום השחין שאת לבנה או בהרת לבנה אדמדמת ונראה אל

וילדה זכר וטמאה שבעת ימים כימי נדת דותה תטמא³ וביום השמיני ימול בשר ערלתו⁴ ושלושים יום ושלושת ימים תשב בדמי טהרה בכל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה⁵ ואם נקבה תלד וטמאה שבעים כנדתה וששים יום וששת ימים תשב על דמי טהרה⁶ ובמלאת ימי טהרה לבן או לבת תביא כבש בן שנתו לעלה ובן יונה או תר לחטאת אל פתח אהל מועד אל הכהן⁷ והקריבו לפני יהוה וכפר עליה וטהרה ממקר דמיה זאת תורת הילדת לזכר או לנקבה⁸ ואם לא תמצא ידה די שה ולקחה שתי תרים או שני בני יונה אחד לעלה ואחד לחטאת וכפר עליה וטהרה פ הכהן

13 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר² אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת והיה בעור בשרו לנגע צרעת והובא אל אהרן הכהן או אל אחד מבניו הכהנים³ וראה הכהן את הנגע בעור הבשר ושער בנגע הפך לבן ומראה הנגע עמק מעור בשרו נגע צרעת הוא וראהו הכהן וטמא אתו⁴ ואם בהרת לבנה הוא בעור בשרו ועמק אין מראה מן העור ושערה לא הפך לבן והסגיר הכהן את הנגע שבעת ימים⁵ וראהו הכהן ביום השביעי והנה הנגע עמד

הכהן²⁰ וראה הכהן והנה מראה שפל מן העור ושערה הפך לבן וטמאו הכהן נגע צרעת הוא בשחין פרוחה²¹ ואם יראנה הכהן והנה אין בה שער לבן ושפלה איננה מן העור והיא כהה והסגירו הכהן שבעת ימים²² ואם פשה תפשה בעור וטמא הכהן אתו נגע הוא²³ ואם תחתיה תעמד הבהרת לא פשתה צרבת השחין הוא וטהרו הכהן ׀²⁴ או בשר כי יהיה בערו מכות אש והיתה מחית המכוה בהרת לבנה אדמדמת או לבנה²⁵ וראה אתה הכהן והנה נהפך שער לבן בבהרת ומראה עמק מן העור צרעת הוא במכוה פרוחה וטמא אתו הכהן נגע צרעת הוא²⁶ ואם יראנה הכהן והנה אין בבהרת שער לבן ושפלה איננה מן העור והוא כהה והסגירו הכהן שבעת ימים²⁷ וראהו הכהן ביום השביעי אם פשה תפשה בעור וטמא הכהן אתו נגע צרעת הוא²⁸ ואם תחתיה תעמד הבהרת לא פשתה בעור והוא כהה שאת המכוה הוא וטהרו הכהן כי צרבת המכוה הוא ׀²⁹ ואיש או אשה כי יהיה בו נגע בראש או בזקן³⁰ וראה הכהן את הנגע והנה מראהו עמק מן העור ובו שער צהב דק וטמא אתו הכהן נתק הוא צרעת הראש או הזקן הוא³¹ וכי יראה הכהן את נגע הנתק והנה אין מראהו עמק מן העור ושער שחר אין בו והסגיר הכהן את נגע

הנתק שבעת ימים³² וראה הכהן את הנגע ביום השביעי והנה לא פשה הנתק ולא היה בו שער צהב ומראה הנתק אין עמק מן העור³³ והתגלח ואת הנתק לא יגלח והסגיר הכהן את הנתק שבעת ימים שנית³⁴ וראה הכהן את הנתק ביום השביעי והנה לא פשה הנתק בעור ומראהו איננו עמק מן העור וטהר אתו הכהן וכבס בגדיו וטהר³⁵ ואם פשה יפשה הנתק בעור אחרי טהרתו³⁶ וראהו הכהן והנה פשה הנתק בעור לא יבקר הכהן לשער הצהב טמא הוא³⁷ ואם בעיניו עמד הנתק ושער שחר צמח בו נרפא הנתק טהור הוא וטהרו הכהן ׀³⁸ ואיש או אשה כי יהיה בעור בשרם בהרת לבנת³⁹ וראה הכהן והנה בעור בשרם בהרת כהות לבנת בהק הוא פרוח בעור טהור הוא ׀⁴⁰ ואיש כי ימרט ראשו קרח הוא טהור הוא⁴¹ ואם מפאת פניו ימרט ראשו גבח הוא טהור הוא⁴² וכי יהיה בקרחת או בגבחת נגע לבן אדמדם צרעת פרוחת הוא בקרחתו או בגבחתו⁴³ וראה אתו הכהן והנה שאת הנגע לבנה אדמדמת בקרחתו או בגבחתו כמראה צרעת עור בשר⁴⁴ איש צרוע הוא טמא הוא טמא יטמאנו הכהן בראשו נגעו⁴⁵ והצרוע אשר בו הנגע בגדיו יהיו פרמים וראשו יהיה פרוע ועל

הכהן²⁰ וראה הכהן והנה מראה שפל מן העור ושערה הפך לבן וטמאו הכהן נגע צרעת הוא בשחין פרוחה²¹ ואם יראנה הכהן והנה אין בה שער לבן ושפלה איננה מן העור והיא כהה והסגירו הכהן שבעת ימים²² ואם פשה תפשה בעור וטמא הכהן אתו נגע הוא²³ ואם תחתיה תעמד הבהרת לא פשתה צרבת השחין הוא וטהרו הכהן ׀²⁴ או בשר כי יהיה בערו מכות אש והיתה מחית המכוה בהרת לבנה אדמדמת או לבנה²⁵ וראה אתה הכהן והנה נהפך שער לבן בבהרת ומראה עמק מן העור צרעת הוא במכוה פרוחה וטמא אתו הכהן נגע צרעת הוא²⁶ ואם יראנה הכהן והנה אין בבהרת שער לבן ושפלה איננה מן העור והוא כהה והסגירו הכהן שבעת ימים²⁷ וראהו הכהן ביום השביעי אם פשה תפשה בעור וטמא הכהן אתו נגע צרעת הוא²⁸ ואם תחתיה תעמד הבהרת לא פשתה בעור והוא כהה שאת המכוה הוא וטהרו הכהן כי צרבת המכוה הוא ׀²⁹ ואיש או אשה כי יהיה בו נגע בראש או בזקן³⁰ וראה הכהן את הנגע והנה מראהו עמק מן העור ובו שער צהב דק וטמא אתו הכהן נתק הוא צרעת הראש או הזקן הוא³¹ וכי יראה הכהן את נגע הנתק והנה אין מראהו עמק מן העור ושער שחר אין בו והסגיר הכהן את נגע

או בערב או בכל כלי עור פרכת הוא
באש תשרפנו את אשר בו הנגע⁵⁸ והבגד
או השתי או הערב או כל כלי העור אשר
תכבס וסר מהם הנגע וכבס שנית
וטהר⁵⁹ זאת תורת נגע צרעת בגד הצמר
או הפשתים או השתי או הערב או כל
כלי עור לטהרו או לטמאו פ

14 וידבר יהוה אל משה לאמר² זאת
תהיה תורת המצרע ביום טהרתו והובא
אל הכהן³ ויצא הכהן אל מחוץ למחנה
וראה הכהן והנה נרפא נגע הצרעת מן
הצרוע⁴ וצוה הכהן ולקח למטהר שתי
צפרים חיות טהרות ועץ ארז ושני תולעת
ואזב⁵ וצוה הכהן ושחט את הצפור
האחת אל כלי חרש על מים חיים⁶ את
הצפר החיה יקח אתה ואת עץ הארז
ואת שני התולעת ואת האזב וטבל אותם
ואת הצפר החיה בדם הצפר השחטה על
המים החיים⁷ והזה על המטהר מן
הצרעת שבע פעמים וטהרו ושלח את
הצפר החיה על פני השדה⁸ וכבס
המטהר את בגדיו וגלח את כל שערו
ורחץ במים וטהר ואחר יבוא אל המחנה
וישב מחוץ לאהל⁹ שבעת ימים והיה
ביום השביעי יגלח את כל שערו את
ראשו ואת זקנו ואת גבת עינו ואת כל
שערו יגלח וכבס את בגדיו ורחץ את
בשרו במים וטהר¹⁰ וביום השמיני יקח

שפם יעטה וטמא טמא יקרא⁴⁶ כל ימי
אשר הנגע בו יטמא טמא הוא בדד ישב
מחוץ למחנה מושבו ס⁴⁷ והבגד כי
יהיה בו נגע צרעת בבגד צמר או בבגד
פשתים⁴⁸ או בשתי או בערב לפשתים
ולצמר או בעור או בכל מלאכת
עור⁴⁹ והיה הנגע ירקרק או אדמדם
בבגד או בעור או בשתי או בערב או בכל
כלי עור נגע צרעת הוא והראה את
הכהן⁵⁰ וראה הכהן את הנגע והסגיר את
הנגע שבעת ימים⁵¹ וראה את הנגע ביום
השביעי כי פשה הנגע בבגד או בשתי או
בערב או בעור לכל אשר יעשה העור
למלאכה צרעת ממארת הנגע טמא
הוא⁵² ושרף את הבגד או את השתי או
את הערב בצמר או בפשתים או את כל
כלי העור אשר יהיה בו הנגע כי צרעת
ממארת הוא באש תשרף⁵³ ואם יראה
הכהן והנה לא פשה הנגע בבגד או
בשתי או בערב או בכל כלי עור⁵⁴ וצוה
הכהן וכבסו את אשר בו הנגע והסגירו
שבעת ימים שנית⁵⁵ וראה הכהן אחרי
הכבס את הנגע והנה לא הפך הנגע את
עינו והנגע לא פשה טמא הוא באש
תשרפנו פחתת הוא בקרחתו או
בגבתו⁵⁶ ואם ראה הכהן והנה כהה
הנגע אחרי הכבס אתו וקרע אתו מן
הבגד או מן העור או מן השתי או מן
הערב⁵⁷ ואם תראה עוד בבגד או בשתי

בלול בשמן למנחה ולג שמן²² ושתי תרים או שני בני יונה אשר תשיג ידו והיה אחד חטאת והאחד עלה²³ והביא אתם ביום השמיני לטהרתו אל הכהן אל פתח אהל מועד לפני יהוה²⁴ ולקח הכהן את כבש האשם ואת לג השמן והניף אתם הכהן תנופה לפני יהוה²⁵ ושחט את כבש האשם ולקח הכהן מדם האשם ונתן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית²⁶ ומן השמן יצק הכהן על כף הכהן השמאלית²⁷ והזה הכהן באצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית שבע פעמים לפני יהוה²⁸ ונתן הכהן מן השמן אשר על כפו על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית על מקום דם האשם²⁹ והנותר מן השמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר לכפר עליו לפני יהוה³⁰ ועשה את האחד מן התרים או מן בני היונה מאשר תשיג ידו³¹ את אשר תשיג ידו את האחד חטאת ואת האחד עלה על המנחה וכפר הכהן על המטהר לפני יהוה³² זאת תורת אשר בו נגע צרעת אשר לא תשיג ידו בטהרתו פ וידבר יהוה אל משה ואל אהרן³³ לאמר³⁴ כי תבאו אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחזה ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחזתכם³⁵ ובא אשר לו הבית והגיד

שני כבשים תמימים וכבשה אחת בת שנתה תמימה ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ולג אחד שמן¹¹ והעמיד הכהן המטהר את האיש המטהר ואתם לפני יהוה פתח אהל מועד¹² ולקח הכהן את הכבש האחד והקריב אתו לאשם ואת לג השמן והניף אתם תנופה לפני יהוה¹³ ושחט את הכבש במקום אשר ישחט את החטאת ואת העלה במקום הקדש כי כחטאת האשם הוא לכהן קדש קדשים הוא¹⁴ ולקח הכהן מדם האשם ונתן הכהן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית¹⁵ ולקח הכהן מלג השמן ויצק על כף הכהן השמאלית¹⁶ וטבל הכהן את אצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית והזה מן השמן באצבעו שבע פעמים לפני יהוה¹⁷ ומיתר השמן אשר על כפו יתן הכהן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית על דם האשם¹⁸ והנותר בשמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר וכפר עליו הכהן לפני יהוה¹⁹ ועשה הכהן את החטאת וכפר על המטהר מטמאתו ואחר ישחט את העלה²⁰ והעלה הכהן את העלה ואת המנחה המזבחה וכפר עליו הכהן וטהר ס²¹ ואם דל הוא ואין ידו משגת ולקח כבש אחד אשם לתנופה לכפר עליו ועשרון סלת אחד

את הבית כי נרפא הנגע^{v 49} ולקח לחטא את הבית שתי צפרים ועץ ארז ושני תולעת ואזב⁵⁰ ושחט את הצפר האחת אל כלי חרש על מים חיים⁵¹ ולקח את עץ הארז ואת האזב ואת שני התולעת ואת הצפר החיה וטבל אתם בדם הצפר השחוטה ובמים החיים והזה אל הבית שבע פעמים⁵² וחטא את הבית בדם הצפור ובמים החיים ובצפר החיה ובעץ הארז ובאזב ובשני התולעת⁵³ ושלח את הצפר החיה אל מחוץ לעיר אל פני השדה וכפר על הבית וטהר⁵⁴ זאת התורה לכל נגע הצרעת ולנתק⁵⁵ ולצרעת הבגד ולבית⁵⁶ ולשאת ולספחת ולבהרת⁵⁷ להורת ביום הטמא וביום הטהר זאת תורת הצרעת ׀

15 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר² דברו אל בני ישראל ואמרתם אלהם איש איש כי יהיה זב מבשרו זובו טמא הוא³ וזאת תהיה טמאתו בזובו רר בשרו את זובו או החתים בשרו מזובו טמאתו הוא⁴ כל המשכב אשר ישכב עליו הזב יטמא⁵ ואיש אשר יגע במשכבו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב⁶ והישב על הכלי אשר ישב עליו הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד

לכהן לאמר כנגע נראה לי בבית³⁶ וצוה הכהן ופנו את הבית בטרם יבא הכהן לראות את הנגע ולא יטמא כל אשר בבית ואחר כן יבא הכהן לראות את הבית³⁷ וראה את הנגע והנה הנגע בקירת הבית שקערורת ירקרקת או אדמדמת ומראיהן שפל מן הקיר³⁸ ויצא הכהן מן הבית אל פתח הבית והסגיר את הבית שבעת ימים³⁹ ושב הכהן ביום השביעי וראה והנה פשה הנגע בקירת הבית⁴⁰ וצוה הכהן וחלצו את האבנים אשר בהן הנגע והשליכו אתהן אל מחוץ לעיר אל מקום טמא⁴¹ ואת הבית יקצע מבית סביב ושפכו את העפר אשר הקצו אל מחוץ לעיר אל מקום טמא⁴² ולקחו אבנים אחרות והביאו אל תחת האבנים ועפר אחר יקח וטח את הבית⁴³ ואם ישוב הנגע ופרח בבית אחר חלץ את האבנים ואחרי הקצות את הבית ואחרי הטוח⁴⁴ ובא הכהן וראה והנה פשה הנגע בבית צרעת ממארת הוא בבית טמא הוא⁴⁵ ונתן את הבית את אבניו ואת עציו ואת כל עפר הבית והוציא אל מחוץ לעיר אל מקום טמא⁴⁶ והבא אל הבית כל ימי הסגיר אתו יטמא עד הערב⁴⁷ והשכב בבית יכבס את בגדיו והאכל בבית יכבס את בגדיו⁴⁸ ואם בא יבא הכהן וראה והנה לא פשה הנגע בבית אחרי הטח את הבית וטהר הכהן

v We read one or more vowels in L differently from BHS.

הערב⁷ והנגע בבשר הזב יכבס בגדיו
 ורחץ במים וטמא עד הערב⁸ וכי ירק
 הזב בטהור וכבס בגדיו ורחץ במים
 וטמא עד הערב⁹ וכל המרכב אשר ירכב
 עליו הזב יטמא¹⁰ וכל הנגע בכל אשר
 יהיה תחתיו יטמא עד הערב והנושא
 אותם יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד
 הערב¹¹ וכל אשר יגע בו הזב וידיו לא
 שטף במים וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא
 עד הערב¹² וכלי חרש אשר יגע בו הזב
 ישבר וכל כלי עץ ישטף במים¹³ וכי
 יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים
 לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשרו במים
 חיים וטהר¹⁴ וביום השמיני יקח לו שתי
 תרים או שני בני יונה ובא לפני יהוה אל
 פתח אהל מועד ונתנם אל הכהן¹⁵ ועשה
 אתם הכהן אחד חטאת והאחד עלה
 וכפר עליו הכהן לפני יהוה
 מזובו ׀ ואיש כי תצא ממנו שכבת
 זרע ורחץ במים את כל בשרו וטמא עד
 הערב¹⁷ וכל בגד וכל עור אשר יהיה עליו
 שכבת זרע וכבס במים וטמא עד הערב ׀
 ואשה אשר ישכב איש אתה שכבת
 זרע ורחצו במים וטמאו עד
 הערב¹⁹ ואשה כי תהיה זבה דם יהיה
 זבה בבשרה שבעת ימים תהיה בנדתה
 וכל הנגע בה יטמא עד הערב²⁰ וכל אשר
 תשכב עליו בנדתה יטמא וכל אשר תשב
 עליו יטמא²¹ וכל הנגע במשכבה יכבס

בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב²² וכל
 הנגע בכל כלי אשר תשב עליו יכבס
 בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב²³ ואם
 על המשכב הוא או על הכלי אשר הוא
 ישבת עליו בנגעו בו יטמא עד
 הערב²⁴ ואם שכב ישכב איש אתה ותהי
 נדתה עליו וטמא שבעת ימים וכל
 המשכב אשר ישכב עליו יטמא ׀
 ואשה כי יזוב זוב דמה ימים רבים בלא
 עת נדתה או כי תזוב על נדתה כל ימי
 זוב טמאתה כימי נדתה תהיה טמאה
 הוא²⁶ כל המשכב אשר תשכב עליו כל
 ימי זובה כמשכב נדתה יהיה לה וכל
 הכלי אשר תשב עליו טמא יהיה כטמאת
 נדתה²⁷ וכל הנוגע במים וטמא וכבס בגדיו
 ורחץ במים וטמא עד הערב²⁸ ואם
 טהרה מזובה וספרה לה שבעת ימים
 ואחר תטהר²⁹ וביום השמיני תקח לה
 שתי תרים או שני בני יונה והביאה אותם
 אל הכהן אל פתח אהל מועד³⁰ ועשה
 הכהן את האחד חטאת ואת האחד עלה
 וכפר עליה הכהן לפני יהוה מזוב
 טמאתה³¹ והזרתם את בני ישראל
 מטמאתם ולא ימתו בטמאתם בטמאם
 את משכני אשר בתוכם³² זאת תורת
 הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע
 לטמאה בה³³ והדוה בנדתה והזב את
 זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם
 טמאה ׀

יהוה וכסה ענן הקטרת את הכפרת אשר על העדות ולא ימות¹⁴ ולקח מדם הפר והזה באצבעו על פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה שבע פעמים מן הדם באצבעו¹⁵ ושחט את שער החטאת אשר לעם והביא את דמו אל מבית לפרכת ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר והזה אתו על הכפרת ולפני הכפרת¹⁶ וכפר על הקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השכן אתם בתוך טמאתם¹⁷ וכל אדם לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר בקדש עד צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל¹⁸ ויצא אל המזבח אשר לפני יהוה וכפר עליו ולקח מדם הפר ומדם השעיר ונתן על קרנות המזבח סביב¹⁹ והזה עליו מן הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל²⁰ וכלה מכפר את הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח והקריב את השעיר החי²¹ וסמך אהרן את שתי ידיו על ראש השעיר החי והתודה עליו את כל עונת בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם ונתן אתם על ראש השעיר ושלח ביד איש עתי המדברה²² ונשא השעיר עליו את כל עונתם אל ארץ גזרה ושלח את השעיר במדבר²³ ובא אהרן אל אהל מועד ופשט את בגדי הבד אשר לבש בבאו אל

16 וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבנתם לפני יהוה וימתו² ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אל פני הכפרת אשר על הארן ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת³ בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה⁴ כתנת בד קדש ילבש ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגר ובמצנפת בד יצנף בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם⁵ ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה⁶ והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו⁷ ולקח את שני השעירים והעמיד אתם לפני יהוה פתח אהל מועד⁸ ונתן אהרן על שני השעירים גורלות גורל אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל⁹ והקריב אהרן את השעיר אשר עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו חטאת¹⁰ והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמד חי לפני יהוה לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל המדברה¹¹ והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את פר החטאת אשר לו¹² ולקח מלא המחיתה גחלי אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו קטרת סמים דקה והביא מבית לפרכת¹³ ונתן את הקטרת על האש לפני

17 וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר ³ איש איש מבית ישראל אשר ישחט שור או כשב או עז במחנה או אשר ישחט מחוץ למחנה ⁴ ואל פתח אהל מועד לא הביאו להקריב קרבן ליהוה לפני משכן יהוה דם יחשב לאיש ההוא דם שפך ונכרת האיש ההוא מקרב עמו ⁵ למען אשר יביאו בני ישראל את זבחיהם אשר הם זבחים על פני השדה והביאם ליהוה אל פתח אהל מועד אל הכהן זבחו זבחי שלמים ליהוה אותם ⁶ זרק הכהן את הדם על מזבח יהוה פתח אהל מועד והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה ⁷ ולא יזבחו עוד את זבחיהם לשעירים אשר הם זנים אחריהם חקת עולם תהיה זאת להם לדרתם ⁸ ואלהם תאמר איש איש מבית ישראל ומן הגר אשר יגור בתוכם אשר יעלה עלה או זבח ⁹ ואל פתח אהל מועד לא יביאנו לעשות אתו ליהוה ונכרת האיש ההוא מעמו ¹⁰ ואיש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יאכל כל דם ונתתי פני בנפש האכלת את הדם והכרתי אתה מקרב עמה ¹¹ כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתתיו לכם על המזבח לכפר על נפשתיכם כי הדם הוא בנפש יכפר ¹² על כן אמרתי לבני ישראל

הקדש והניחם שם ²⁴ ורחץ את בשרו במים במקום קדוש ולבש את בגדיו ויצא ועשה את עלתו ואת עלת העם וכפר בעדו ובעד העם ²⁵ ואת חלב החטאת יקטיר המזבחה ²⁶ והמשלח את השעיר לעזאזל יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל המחנה ²⁷ ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת אשר הובא את דמם לכפר בקדש יוציא אל מחוץ למחנה ושרפו באש את ערתם ואת בשרם ואת פרשם ²⁸ והשרף אתם יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל המחנה ²⁹ והיתה לכם לחקת עולם בחדש השביעי בעשור לחדש תענו את נפשתיכם וכל מלאכה לא תעשו האזרח והגר הגר בתוכם ³⁰ כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו ³¹ שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם חקת עולם ³² וכפר הכהן אשר ימשח אתו ואשר ימלא את ידו לכהן תחת אביו ולבש את בגדי הבד בגדי הקדש ³³ וכפר את מקדש הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח יכפר ועל הכהנים ועל כל עם הקהל יכפר ³⁴ והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני ישראל מכל חטאתם אחת בשנה ויעש כאשר צוה יהוה את משה ^פ

בית או מולדת חוץ לא תגלה
 ערותן ׀ ¹⁰ ערות בת בנד או בת בתך
 לא תגלה ערותן כי ערותך
 הנה ׀ ¹¹ ערות בת אשת אביך
 מולדת אביך אחותך הוא לא תגלה
 ערותה ׀ ¹² ערות אחות אביך לא
 תגלה שאר אביך הוא ׀ ¹³ ערות
 אחות אמך לא תגלה כי שאר אמך
 הוא ׀ ¹⁴ ערות אחי אביך לא תגלה
 אל אשתו לא תקרב דדתך
 הוא ׀ ¹⁵ ערות כלתך לא תגלה אשת
 בנד הוא לא תגלה ערותה ׀ ¹⁶ ערות
 אשת אחיך לא תגלה ערות אחיך
 הוא ׀ ¹⁷ ערות אשה ובתה לא תגלה
 את בת בנה ואת בת בתה לא תקח
 לגלות ערותה שארה הנה זמה הוא ¹
¹⁸ ואשה אל אחתה לא תקח לצרר לגלות
 ערותה עליה בחייה ¹⁹ ואל אשה בנדת
 טמאתה לא תקרב לגלות ערותה ²⁰ ואל
 אשת עמיתך לא תתן שכבתך לזרע
 לטמאה בה ²¹ ומזרעך לא תתן להעביר
 למלך ולא תחלל את שם אלהיך אני
 יהוה ²² ואת זכר לא תשכב משכבי אשה
 תועבה הוא ²³ ובכל בהמה לא תתן
 שכבתך לטמאה בה ואשה לא תעמד
 לפני בהמה לרבעה תבל הוא ²⁴ אל
 תטמאו בכל אלה כי בכל אלה נטמאו

כל נפש מכס לא תאכל דם והגר הגר
 בתוככם לא יאכל דם ׀ ¹³ ואיש איש
 מבני ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר
 יצוד ציד חיה או עוף אשר יאכל ושפך
 את דמו וכסהו בעפר ¹⁴ כי נפש כל בשר
 דמו בנפשו הוא ואמר לבני ישראל דם
 כל בשר לא תאכלו כי נפש כל בשר דמו
 הוא כל אכליו יכרת ¹⁵ וכל נפש אשר
 תאכל נבלה וטרפה באזרח ובגר וכבס
 בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב
 וטהר ¹⁶ ואם לא יכבס ובשרו לא ירחץ
 ונשא עונו פ

18 וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר
 אל בני ישראל ואמרת אלהם אני יהוה
 אלהיכם ³ כמעשה ארץ מצרים אשר
 ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען
 אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו
 ובחקתיהם לא תלכו ⁴ את משפטי תעשו
 ואת חקתי תשמרו ללכת בהם אני יהוה
 אלהיכם ⁵ ושמרתם את חקתי ואת
 משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי בהם
 אני יהוה ׀ ⁶ איש איש אל כל שאר
 בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני
 יהוה ׀ ⁷ ערות אביך וערות אמך לא
 תגלה אמך הוא לא תגלה
 ערותה ׀ ⁸ ערות אשת אביך לא
 תגלה ערות אביך הוא ׀ ⁹ ערות
 אחותך בת אביך או בת אמך מולדת

¹ BHS has been faithful to the Leningrad Codex where there might be a question of the validity of the form and we keep the same form as BHS.

את קדש יהוה חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה⁹ ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך לקצר ולקט קצירך לא תלקט¹⁰ וכרמך לא תעולל ופרט כרמך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם¹¹ לא תגנבו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו¹² ולא תשבועו בשמי לשקר וחללת את שם אלהיך אני יהוה¹³ לא תעשק את רעך ולא תגזל לא תלין פעלת שכיר אתך עד בקר¹⁴ לא תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשל ויראת מאלהיך אני יהוה¹⁵ לא תעשו עול במשפט לא תשא פני דל ולא תהדר פני גדול בצדק תשפט עמיתך¹⁶ לא תלך רכיל בעמיד לא תעמד על דם רעך אני יהוה¹⁷ לא תשנא את אחיך בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא¹⁸ לא תקם ולא תטר את בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני יהוה¹⁹ את חקתי תשמרו בהמתך לא תרביע כלאים שדך לא תזרע כלאים ובגד כלאים שעטנו לא יעלה עליך פ

²⁰ ואיש כי ישכב את אשה שכבת זרע והוא שפחה נחרפת לאיש והפדה לא נפדתה או חפשה לא נתן לה בקרת תהיה לא יומתו כי לא חפשה²¹ והביא את אשמו ליהוה אל פתח אהל מועד איל אשם²² וכפר עליו הכהן באיל האשם לפני יהוה על חטאתו אשר חטא

הגוים אשר אני משלח מפניכם²⁵ ותטמא הארץ ואפקד עונה עליה ותקא הארץ את ישביה²⁶ ושמרתם אתם את חקתי ואת משפטי ולא תעשו מכל התועבת האלה האזרח והגר הגר בתוכם²⁷ כי את כל התועבת האל עשו אנשי הארץ אשר לפניכם ותטמא הארץ²⁸ ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם²⁹ כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו הנפשות העשת מקרב עמם³⁰ ושמרתם את משמרתי לבלתי עשות מחקות התועבת אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני יהוה אלהיכם פ

19 וידבר יהוה אל משה לאמר¹ דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אלהם קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם³ איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו אני יהוה אלהיכם⁴ אל תפנו אל האלילים ואלהי מסכה לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם⁵ וכי תזבחו זבח שלמים ליהוה לרצונכם תזבחו⁶ ביום זבחכם יאכל וממחרת והנותר עד יום השלישי באש ישרף⁷ ואם האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא ירצה⁸ ואכליו עונו ישא כי

1 BHS has been faithful to the Leningrad Codex where there might be a question of the validity of the form and we keep the same form as BHS.

20 וידבר יהוה אל משה לאמר ² ואל בני ישראל¹ תאמר איש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בישראל אשר יתן מזרעו למלך מות יומת עם הארץ ירגמהו באבן³ ואני אתן את פני באיש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו כי מזרעו נתן למלך למען טמא את מקדשי ולחלל את שם קדשי⁴ ואם העלם יעלימו עם הארץ את עיניהם מן האיש ההוא בתתו מזרעו למלך לבלתי המית אתו⁵ ושמתי אני את פני באיש ההוא ובמשפחתו והכרתי אתו ואת כל הזנים אחריו לזנות אחרי המלך מקרב עמם⁶ והנפש אשר תפנה אל האבת ואל הידענים לזנות אחריהם ונתתי את פני בנפש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו⁷ והתקדשתם והייתם קדשים כי אני יהוה אלהיכם⁸ ושמרתם את חקתי ועשיתם אתם אני יהוה מקדשכם⁹ כי איש איש אשר יקלל את אביו ואת אמו מות יומת אביו ואמו קלל דמיו בו¹⁰ ואיש אשר ינאף את אשת איש אשר ינאף את אשת רעהו מות יומת הנאף והנאפת¹¹ ואיש אשר ישכב את אשת אביו ערות אביו גלה מות יומתו שניהם דמיהם במ¹² ואיש אשר ישכב את כלתו מות יומתו שניהם תבל עשו דמיהם במ¹³ ואיש אשר ישכב את

ונסלח לו מחטאתו אשר חטא פ²³ וכי תבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל וערלתם ערלתו את פריו שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל²⁴ ובשנה הרביעת יהיה כל פריו קדש הלולים ליהוה²⁵ ובשנה החמישת תאכלו את פריו להוסיף לכם תבואתו אני יהוה אלהיכם²⁶ לא תאכלו על הדם לא תנחשו ולא תעוננו²⁷ לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקנד²⁸ ושרט לנפש לא תתנו בבשרכם וכתבת קעקע לא תתנו בכס אני יהוה²⁹ אל תחלל את בתך להזנותה ולא תזנה הארץ ומלאה הארץ זמה³⁰ את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה³¹ אל תפנו אל האבת ואל הידענים אל תבקשו לטמאה בהם אני יהוה אלהיכם³² מפני שיבה תקום והדרת פני זקן ויראת מאלהיך אני יהוה פ³³ וכי יגור אתך גר בארצכם לא תונו אתו³⁴ כאזרח מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם ואהבת לו כמוך כי גרים הייתם בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם³⁵ לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמשורה³⁶ מאזני צדק אבני צדק איפת צדק והין צדק יהיה לכם אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים³⁷ ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם אני יהוה פ

1 BHS has been faithful to the Leningrad Codex where there might be a question of the validity of the form and we keep the same form as BHS.

אשר הבדלתי אתכם מן העמים²⁵ והבדלתם בין הבהמה הטהרה לטמאה ובין העוף הטמא לטהר ולא תשקצו את נפשתיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר הבדלתי לכם לטמא²⁶ והייתם לי קדשים כי קדוש אני יהוה ואבדל אתכם מן העמים להיות לי²⁷ ואיש או אשה כי יהיה בהם אוב או ידעני מות יומתו באבן ירגמו אתם דמיהם

21 ויאמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן ואמרת אלהם לנפש לא יטמא בעמיו² כי אם לשארו הקרב אליו לאמו ולאביו ולבנו ולבתו ולאחיו³ ולאחתו הבתולה הקרובה אליו אשר לא היתה לאיש לה יטמא⁴ לא יטמא בעל בעמיו להחלו⁵ לא יקרה יקרו קרחה בראשם ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם לא ישרטו שרטת⁶ קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי את אשי יהוה לחם אלהיהם הם מקריבם והיו קדש⁷ אשה זנה וחללה לא יקחו ואשה גרושה מאישה לא יקחו כי קדש הוא לאלהיו⁸ וקדשתו כי את לחם אלהיך הוא מקריב קדש יהיה לך כי קדוש אני יהוה מקדשכם⁹ ובת איש כהן כי תחל לזנות את אביה היא מחללת באש

זכר משכבי אשה תועבה עשו שניהם מות יומתו דמיהם במ¹⁴ ואיש אשר יקח את אשה ואת אמה זמה הוא באש ישרפו אתו ואתהן ולא תהיה זמה בתוכם¹⁵ ואיש אשר יתן שכבתו בבהמה מות יומת ואת הבהמה תהרגו¹⁶ ואשה אשר תקרב אל כל בהמה לרבעה אתה והרגת את האשה ואת הבהמה מות יומתו דמיהם במ¹⁷ ואיש אשר יקח את אחתו בת אביו או בת אמו וראה את ערותה והיא תראה את ערותו חסד הוא ונכרתו לעיני בני עמם ערות אחתו גלה עונו ישא¹⁸ ואיש אשר ישכב את אשה דוה וגלה את ערותה את מקרה הערה והיא גלתה את מקור דמיה ונכרתו שניהם מקרב עמם¹⁹ וערות אחות אמך ואחות אביך לא תגלה כי את שארו הערה עונם ישאו²⁰ ואיש אשר ישכב את דדתו ערות דדו גלה חטאם ישאו ערירים ימתו²¹ ואיש אשר יקח את אשת אחיו גדה הוא ערות אחיו גלה ערירים יהיו²² ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם ולא תקיא אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת בה²³ ולא תלכו בחקת הגוי אשר אני משלח מפניכם כי את כל אלה עשו ואקץ במ²⁴ ואמר לכם אתם תירשו את אדמתם ואני אתננה לכם לרשת אתה ארץ זבת חלב ודבש אני יהוה אלהיכם

22 וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל אהרן ואל בניו וינזרו מקדשי בני ישראל ולא יחללו את שם קדשי אשר הם מקדשים לי אני יהוה ³ אמר אלהם לדרתים כל איש אשר יקרב מכל זרעכם אל הקדשים אשר יקדישו בני ישראל ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מלפני אני יהוה ⁴ איש איש מזרע אהרן והוא צרוע או זב בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר והנגע בכל טמא נפש או איש אשר תצא ממנו שכבת זרע ⁵ או איש אשר יגע בכל שרץ אשר יטמא לו או באדם אשר יטמא לו לכל טמאתו ⁶ נפש אשר תגע בו וטמאה עד הערב ולא יאכל מן הקדשים כי אם רחץ בשרו במים ⁷ ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים כי לחמו הוא ⁸ נבלה וטרפה לא יאכל לטמאה בה אני יהוה ⁹ ושמרו את משמרתי ולא ישאו עליו חטא ומתו בו כי יחללהו אני יהוה מקדשם ¹⁰ וכל זר לא יאכל קדש תושב כהן ושכיר לא יאכל קדש ¹¹ וכהן כי יקנה נפש קנין כספו הוא יאכל בו ויליד ביתו הם יאכלו בלחמו ¹² ובת כהן כי תהיה לאיש זר הוא בתרומת הקדשים לא תאכל ¹³ ובת כהן כי תהיה אלמנה וגרושה וזרע אין לה ושבא אל בית אביה כנעוריה מלחם אביה תאכל וכל זר לא יאכל בו ¹⁴ ואיש כי יאכל קדש

תשרף ¹⁰ והכהן הגדול מאחיו אשר יוצק על ראשו שמן המשחה ומלא את ידו ללבש את הבגדים את ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרם ¹¹ ועל כל נפשת מת לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא ¹² ומן המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו כי נזר שמן משחת אלהיו עליו אני יהוה ¹³ והוא אשה בבתוליה יקח ¹⁴ אלמנה וגרושה וחללה זנה את אלה לא יקח כי אם בתולה מעמיו יקח אשה ¹⁵ ולא יחלל זרעו בעמיו כי אני יהוה ¹⁶ וידבר יהוה אל משה לאמר ¹⁷ דבר אל אהרן לאמר איש מזרעך לדרתם אשר יהיה בו מום לא יקרב להקריב לחם אלהיו ¹⁸ כי כל איש אשר בו מום לא יקרב איש עור או פסח או חרס או שרוע ¹⁹ או איש אשר יהיה בו שבר רגל או שבר יד ²⁰ או גבן או דק או תבלל בעינו או גרב או ילפת או מרוח אשך ²¹ כל איש אשר בו מום מזרע אהרן הכהן לא יגש להקריב את אשי יהוה מום בו את לחם אלהיו לא יגש להקריב ²² לחם אלהיו מקדשי הקדשים ומן הקדשים יאכל ²³ אך אל הפרכת לא יבא ואל המזבח לא יגש כי מום בו ולא יחלל את מקדשי כי אני יהוה מקדשם ²⁴ וידבר משה אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל פ

ואת בנו לא תשחטו ביום אחד²⁹ וכי תזבחו זבח תודה ליהוה לרצנכם תזבחו³⁰ ביום ההוא יאכל לא תותירו ממנו עד בקר אני יהוה³¹ ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אני יהוה³² ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני יהוה מקדשכם³³ המוציא אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה פ

23 וידבר יהוה אל משה לאמר² דבר אל בני ישראל ואמרת אלהים מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש אלה הם מועדי³ ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון מקרא קדש כל מלאכה לא תעשו שבת הוא ליהוה בכל מושבתיכם פ

⁴ אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר תקראו אתם במועד⁵ בחדש הראשון בארבעה עשר לחדש בין הערבים פסח ליהוה⁶ ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג המצות ליהוה שבעת ימים מצות תאכלו⁷ ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו⁸ והקרבתם אשה ליהוה שבעת ימים ביום השביעי מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו פ

⁹ וידבר יהוה אל משה לאמר¹⁰ דבר אל בני ישראל ואמרת אלהים כי תבאו אל

בשגגה ויסף חמשיתו עליו ונתן לכהן את הקדש¹⁵ ולא יחללו את קדשי בני ישראל את אשר ירימו ליהוה¹⁶ והשיאו אותם עון אשמה באכלם את קדשיהם כי אני יהוה מקדשם פ

¹⁷ וידבר יהוה אל משה לאמר¹⁸ דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אלהים איש איש מבית ישראל ומן הגר בישראל אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם ולכל נדבותם אשר יקריבו ליהוה לעלה¹⁹ לרצנכם תמים זכר בבקר בכשבים ובעזים²⁰ כל אשר בו מום לא תקריבו כי לא לרצון יהיה לכם²¹ ואיש כי יקריב זבח שלמים ליהוה לפלא נדר או לנדבה בבקר או בצאן תמים יהיה לרצון כל מום לא יהיה בו²² עורת או שבור או חרוץ או יבלת או גרב או ילפת לא תקריבו אלה ליהוה ואשה לא תתנו מהם על המזבח ליהוה²³ ושור ושה שרוע וקלוט נדבה תעשה אתו ולנדר לא ירצה²⁴ ומעוך וכתות ונתוק וכרות לא תקריבו ליהוה ובארצכם לא תעשו²⁵ ומיד בן נכר לא תקריבו את לחם אלהיכם מכל אלה כי משחתם בהם מום במם לא ירצו לכם פ

²⁶ וידבר יהוה אל משה לאמר²⁷ שור או כשב או עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו ומיזם השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה ליהוה²⁸ ושור או שה אתו

כל מלאכת עבדה לא תעשו חקת עולם
 בכל מושבתיכם לדרתיכם²² ובקצרכם
 את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך
 בקצרך ולקט קצירך לא תלקט לעני ולגר
 תעזב אתם אני יהוה
 אלהיכם ׀²³ וידבר יהוה אל משה
 לאמר²⁴ דבר אל בני ישראל לאמר
 בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם
 שבתון זכרון תרועה מקרא קדש²⁵ כל
 מלאכת עבדה לא תעשו והקרבתם אשה
 ליהוה ׀²⁶ וידבר יהוה אל משה
 לאמר²⁷ אך בעשור לחדש השביעי הזה
 יום הכפרים הוא מקרא קדש יהיה לכם
 ועניתם את נפשתיכם והקרבתם אשה
 ליהוה²⁸ וכל מלאכה לא תעשו בעצם
 היום הזה כי יום כפרים הוא לכפר עליכם
 לפני יהוה אלהיכם²⁹ כי כל הנפש אשר
 לא תענה בעצם היום הזה ונכרתה
 מעמיה³⁰ וכל הנפש אשר תעשה כל
 מלאכה בעצם היום הזה והאבדתי את
 הנפש ההוא מקרב עמה³¹ כל מלאכה
 לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל
 משבתיכם³² שבת שבתון הוא לכם
 ועניתם את נפשתיכם בתשעה לחדש
 בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם ׀³³
 וידבר יהוה אל משה לאמר³⁴ דבר אל
 בני ישראל לאמר בחמשה עשר יום
 לחדש השביעי הזה חג הסכות שבעת
 ימים ליהוה³⁵ ביום הראשון מקרא קדש

הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם את
 קצירה והבאתם את עמר ראשית
 קצירכם אל הכהן¹¹ והניף את העמר
 לפני יהוה לרצונכם ממחרת השבת יניפנו
 הכהן¹² ועשיתם ביום הניפכם את העמר
 כבש תמים בן שנתו לעלה
 ליהוה¹³ ומנחתו שני עשרנים סלת בלולה
 בשמן אשה ליהוה ריח ניחח ונסכה⁹ יין
 רביעת ההין¹⁴ ולחם וקלי וכרמל לא
 תאכלו עד עצם היום הזה עד הביאכם
 את קרבן אלהיכם חקת עולם לדרתיכם
 בכל משבתיכם ׀¹⁵ וספרתם לכם
 ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר
 התנופה שבע שבתות תמימת
 תהינה¹⁶ עד ממחרת השבת השביעת
 תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה
 חדשה ליהוה¹⁷ ממושבתיכם תביאו לחם
 תנופה שתיים שני עשרנים סלת תהינה
 חמץ תאפינה בכורים ליהוה¹⁸ והקרבתם
 על הלחם שבעת כבשים תמימים בני
 שנה ופר בן בקר אחד ואילם שנים יהיו
 עלה ליהוה ומנחתם ונסכיהם אשה ריח
 ניחח ליהוה¹⁹ ועשיתם שעיר עזים אחד
 לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח
 שלמים²⁰ והניף הכהן אתם על לחם
 הבכורים תנופה לפני יהוה על שני
 כבשים קדש יהיו ליהוה לכהן²¹ וקראתם
 בעצם היום הזה מקרא קדש יהיה לכם

q We have abandoned or added a ketib/qere relative to BHS. In doing this we agree with L against BHS.

העדת באהל מועד יערך אתו אהרן
 מערב עד בקר לפני יהוה תמיד חקת
 עולם לדרתיכם⁴ על המנרה הטהרה
 יערך את הנרות לפני יהוה תמיד פ
⁵ ולקחת סלת ואפית אתה שתיים עשרה
 חלות שני עשרנים יהיה החלה
 האחת⁶ ושמת אותם שתיים מערכות שש
 המערכת על השלחן הטהר לפני
 יהוה⁷ ונתת על המערכת לבנה זכה
 והיתה ללחם לאזכרה אשה ליהוה⁸ ביום
 השבת ביום השבת יערכנו לפני יהוה
 תמיד מאת בני ישראל ברית
 עולם⁹ והיתה לאהרן ולבניו ואכלהו
 במקום קדש כי קדש קדשים הוא לו
 מאשי יהוה חק עולם פ¹⁰ ויצא בן
 אשה ישראלית והוא בן איש מצרי בתוך
 בני ישראל וינצו במחנה בן הישראלית
 ואיש הישראלי¹¹ ויקב בן האשה
 הישראלית את השם ויקלל ויביאו אתו
 אל משה ושם אמו שלמית בת דברי
 למטה דן¹² ויניחיהו במשמר לפרש להם
 על פי יהוה פ
¹³ וידבר יהוה אל משה לאמר¹⁴ הוצא
 את המקלל אל מחוץ למחנה וסמכו כל
 השמעים את ידיהם על ראשו ורגמו אתו
 כל העדה¹⁵ ואל בני ישראל תדבר לאמר
 איש איש כי יקלל אלהיו ונשא
 חטאו¹⁶ ונקב שם יהוה מות יומת רגום
 ירגמו בו כל העדה כגר כאזרח בנקבו

כל מלאכת עבדה לא תעשו³⁶ שבעת
 ימים תקריבו אשה ליהוה ביום השמיני
 מקרא קדש יהיה לכם והקרבתם אשה
 ליהוה עצרת הוא כל מלאכת עבדה לא
 תעשו³⁷ אלה מועדי יהוה אשר תקראו
 אתם מקראי קדש להקריב אשה ליהוה
 עלה ומנחה זבח ונסכים דבר יום
 ביומו³⁸ מלבד שבתת יהוה ומלבד
 מתנותיכם ומלבד כל נדריכם ומלבד כל
 נדבותיכם אשר תתנו ליהוה³⁹ אך
 בחמשה עשר יום לחדש השביעי
 באספכם את תבואת הארץ תחגו את חג
 יהוה שבעת ימים ביום הראשון שבתון
 וביום השמיני שבתון⁴⁰ ולקחתם לכם
 ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים
 וענף עץ עבת וערבי נחל ושמתם לפני
 יהוה אלהיכם שבעת ימים⁴¹ וחגתם אתו
 חג ליהוה שבעת ימים בשנה חקת עולם
 לדרתיכם בחדש השביעי תחגו
 אתו⁴² בסכת תשבו שבעת ימים כל
 האזרח בישראל ישבו בסכת⁴³ למען
 ידעו דרתיכם כי בסכות הושבתי את בני
 ישראל בהוציאי אותם מארץ מצרים אני
 יהוה אלהיכם⁴⁴ וידבר משה את מעדי
 יהוה אל בני ישראל פ

24 וידבר יהוה אל משה לאמר² צו את
 בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית
 למאור להעלת נר תמיד³ מחוץ לפרכת

לאכל ם⁸ וספרת לך שבע שבתת
 שנים שבע שנים שבע פעמים והיו לך ימי
 שבע שבתת השנים תשע וארבעים
 שנה⁹ והעברת שופר תרועה בחדש
 השבעי בעשור לחדש ביום הכפרים
 תעבירו שופר בכל ארצכם¹⁰ וקדשתם
 את שנת החמשים שנה וקראתם דרור
 בארץ לכל ישביה יובל הוא תהיה לכם
 ושבתם איש אל אחזתו ואיש אל
 משפחתו תשבו¹¹ יובל הוא שנת
 החמשים שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא
 תקצרו את ספיחיה ולא תבצרו את
 גזריה¹² כי יובל הוא קדש תהיה לכם מן
 השדה תאכלו את תבואתה¹³ בשנת
 היובל הזאת תשבו איש אל אחזתו¹⁴ וכי
 תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד
 עמיתך אל תונו איש את אחיו¹⁵ במספר
 שנים אחר היובל תקנה מאת עמיתך
 במספר שני תבואת ימכר לך¹⁶ לפי רב
 השנים תרבה מקנתו ולפי מעט השנים
 תמעט מקנתו כי מספר תבואת הוא
 מכר לך¹⁷ ולא תונו איש את עמיתו
 ויראת מאלהיך כי אני יהוה
 אלהיכם¹⁸ ועשיתם את חקתי ואת
 משפטי תשמרו ועשיתם אתם וישבתם
 על הארץ לבטח¹⁹ ונתנה הארץ פריה
 ואכלתם לשבע וישבתם לבטח

שם יומת¹⁷ ואיש כי יכה כל נפש אדם
 מות יומת¹⁸ ומכה נפש בהמה ישלמנה
 נפש תחת נפש¹⁹ ואיש כי יתן מום
 בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו²⁰ שבר
 תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן
 כאשר יתן מום באדם כן ינתן בו²¹ ומכה
 בהמה ישלמנה ומכה אדם
 יומת²² משפט אחד יהיה לכם כגר
 כאזרח יהיה כי אני יהוה
 אלהיכם²³ וידבר משה אל בני ישראל
 ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה
 וירגמו אתו אבן ובני ישראל עשו כאשר
 צוה יהוה את משה פ

25 וידבר יהוה אל משה בהר סיני
 לאמר² דבר אל בני ישראל ואמרת
 אלהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן
 לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה³ שש
 שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר כרמך
 ואספת את תבואתה⁴ ובשנה השביעת
 שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה
 שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר⁵ את
 ספיח קצירך לא תקצור ואת ענבי גזירך
 לא תבצר שנת שבתון יהיה
 לארץ⁶ והיתה שבת הארץ לכם לאכלה
 לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך
 הגרים עמך⁷ ולבהמתך ולחיה אשר
 בארצך תהיה כל תבואתה

ערי אחזתם גאלת עולם תהיה
 ללוים³³ ואשר יגאל מן הלוים ויצא ממכר
 בית ועיר אחזתו ביבל כי בתי ערי הלוים
 הוא אחזתם בתוך בני ישראל³⁴ ושדה
 מגרש עריהם לא ימכר כי אחזת עולם
 הוא להם³⁵ וכי ימוך אחיך ומטה
 ידו עמך והחזקת בו גר ותושב וחי
 עמך³⁶ אל תקח מאתו נשך ותרביית
 ויראת מאלהיך וחי אחיך עמך³⁷ את
 כספך לא תתן לו בנשך ובמרביית לא
 תתן אכלך³⁸ אני יהוה אלהיכם אשר
 הוצאתי אתכם מארץ מצרים לתת לכם
 את ארץ כנען להיות לכם
 לאלהים³⁹ וכי ימוך אחיך עמך
 ונמכר לך לא תעבד בו עבדת
 עבד⁴⁰ כשכיר כתושב יהיה עמך עד
 שנת היבל יעבד עמך⁴¹ ויצא מעמך הוא
 ובניו עמו ושב אל משפחתו ואל אחזת
 אבתיו ישוב⁴² כי עבדי הם אשר הוצאתי
 אתם מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת
 עבד⁴³ לא תרדה בו בפרך ויראת
 מאלהיך⁴⁴ ועבדך ואמתך אשר יהיו לך
 מאת הגוים אשר סביבתיכם מהם תקנו
 עבד ואמה⁴⁵ וגם מבני התושבים הגרים
 עמכם מהם תקנו וממשפחתם אשר
 עמכם אשר הולידו בארצכם והיו לכם
 לאחזה⁴⁶ והתנחלתם¹ אתם לבניכם

עליה²⁰ וכי תאמרו מה נאכל^{nc} בשנה
 השביעת הן לא נזרע ולא נאסף את
 תבואתנו²¹ וצויתי את ברכתי לכם בשנה
 הששית ועשת את התבואה לשלש
 השנים²² וזרעתם את השנה השמינת
 ואכלתם מן התבואה ישן עד השנה
 התשיעת עד בוא תבואתה תאכלו
 ישן²³ והארץ לא תמכר לצמתת כי לי
 הארץ כי גרים ותושבים אתם
 עמדי²⁴ ובכל ארץ אחזתכם גאלה תתנו
 לארץ²⁵ כי ימוך אחיך ומכר
 מאחזתו ובא גאלו הקרב אליו וגאל את
 ממכר אחיו²⁶ ואיש כי לא יהיה לו גאל
 והשיגה ידו ומצא כדי גאלתו²⁷ וחשב
 את שני ממכרו והשיב את העדף לאיש
 אשר מכר לו ושב לאחזתו²⁸ ואם לא
 מצאה ידו די השיב לו והיה ממכרו ביד
 הקנה אתו עד שנת היובל ויצא ביבל
 ושב לאחזתו²⁹ ואיש כי ימכר בית מושב
 עיר חומה והיתה גאלתו עד תם שנת
 ממכרו ימים תהיה גאלתו³⁰ ואם לא
 יגאל עד מלאת לו שנה תמימה וקם
 הבית אשר בעיר אשר^ל לו חמה
 לצמיתת לקנה אתו לדרתיו לא יצא
 ביבל³¹ ובתי החצרים אשר אין להם
 חמה סביב על שדה הארץ יחשב גאלה
 תהיה לו וביבל יצא³² וערי הלוים בתי

1 BHS has been faithful to the Leningrad Codex where there might be a question of the validity of the form and we keep the same form as BHS.

c We read one or more accents in L differently than BHS. Often this notation indicates a typographical error in BHS.

n Marks an anomalous form.

בציר ובציר ישיג את זרע ואכלתם
 לחמכם לשבע וישבתם לבטח
 בארצכם⁶ ונתתי שלום בארץ ושכבתם
 ואין מחריד והשבתי חיה רעה מן הארץ
 וחרב לא תעבר בארצכם⁷ ורדפתם את
 איביכם ונפלו לפניכם לחרב¹ ורדפו^c
 מכם חמשה מאה ומאה מכם רבה
 ירדפו ונפלו איביכם לפניכם
 לחרב⁹ ופניתי אליכם והפריתי אתכם
 והרביתי אתכם והקימתי את בריתי
 אתכם¹⁰ ואכלתם ישן נושן וישן מפני
 חדש תוציאו¹¹ ונתתי משכני בתוכם
 ולא תגעל נפשי אתכם¹² והתהלכתי
 בתוכם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו
 לי לעם¹³ אני יהוה אלהיכם אשר
 הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהית להם
 עבדים ואשבר מטת עלכם ואולך אתכם
 קוממיות פ

¹⁴ ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל
 המצות האלה¹⁵ ואם בחקתי תמאסו ואם
 את משפטי תגעל נפשכם לבלתי עשות
 את כל מצותי להפרכם את בריתי¹⁶ אף
 אני אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם
 בהלה את השחפת ואת הקדחת מכלות
 עינים ומדיבת נפש וזרעתם לריק זרעכם
 ואכלהו איביכם¹⁷ ונתתי פני בכם ונגפתם

אחריכם לרשת אחזה לעלם בהם תעבדו
 ובאחיכם בני ישראל איש באחיו לא
 תרדה בו בפרך ס⁴⁷ וכי תשיג יד גר
 ותושב עמך ומך אחיך עמו ונמכר לגר
 תושב עמך או לעקר משפחת גר⁴⁸ אחרי
 נמכר גאלה תהיה לו אחד מאחיו
 יגאלנו⁴⁹ או דדו או בן דדו יגאלנו או
 משאר בשרו ממשפחתו יגאלנו או
 השיגה ידו ונגאל⁵⁰ וחשב עם קנהו
 משנת המכרו לו עד שנת היבל והיה
 כסף ממכרו במספר שנים כימי שכיר
 יהיה עמו⁵¹ אם עוד רבות בשנים לפיהן
 ישיב גאלתו מכסף מקנתו⁵² ואם מעט
 נשאר בשנים עד שנת היבל וחשב לו כפי
 שניו ישיב את גאלתו⁵³ כשכיר שנה
 בשנה יהיה עמו לא ירדנו בפרך
 לעיניך⁵⁴ ואם לא יגאל באלה ויצא בשנת
 היבל הוא ובניו עמו⁵⁵ כי לי בני ישראל
 עבדים עבדי הם אשר הוצאתי אותם
 מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם

26 לא תעשו לכם אלילים ופסל ומצבה
 לא תקימו לכם ואבן משכית לא תתנו
 בארצכם להשתחות עליה כי אני יהוה
 אלהיכם² את שבתתי תשמרו ומקדשי
 תיראו אני יהוה ס³ אם בחקתי תלכו
 ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם⁴ ונתתי
 גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ
 השדה יתן פריו⁵ והשיג לכם דיש את

l BHS has been faithful to the Leningrad Codex where there might be a question of the validity of the form and we keep the same form as BHS.

c We read one or more accents in L differently than BHS. Often this notation indicates a typographical error in BHS.

פגריכם על פגרי גלוליכם וגעלה נפשי
 אתכם³¹ ונתתי את עריכם חרבה
 והשמותי את מקדשיכם ולא אריח בריח
 נִיחחכם³² והשמתי אני את הארץ ושממו
 עליה איביכם הישבים בה³³ ואתכם
 אזרה בגוים והריקתי אחריכם חרב
 והיתה ארצכם שממה ועריכם יהיו
 חרבה³⁴ אז תרצה הארץ את שבתתיה
 כל ימי השמה ואתם בארץ איביכם אז
 תשבת הארץ והרצת את שבתתיה³⁵ כל
 ימי השמה תשבת את אשר לא שבתה
 בשבתתיכם בשבתכם עליה³⁶ והנשארים
 בכם והבאתי מרדך בלבבם בארצת
 איביהם ורדף אתם קול עלה נדף ונסו
 מנסת חרב ונפלו ואין רדף³⁷ וכשלו איש
 באחיו כמפני חרב ורדף אין ולא תהיה
 לכם תקומה לפני איביכם³⁸ ואבדתם
 בגוים ואכלה אתכם ארץ
 איביכם³⁹ והנשארים בכם ימקו בעונם
 בארצת איביכם ואף בעונת אבתם אתם
 ימקו⁴⁰ והתודו את עונם ואת עון אבתם
 במעלם אשר מעלו בי ואף אשר הלכו
 עמי בקרי⁴¹ אף אני אלך עמם בקרי
 והבאתי אתם בארץ איביהם או אז יכנע
 לבבם הערל ואז ירצו את עונם⁴² וזכרתי
 את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק
 ואף את בריתי אברהם אזכר והארץ
 אזכר⁴³ והארץ תעזב מהם ותרץ את
 שבתתיה בהשמה מהם והם ירצו את

לפני איביכם ורדו בכם שנאיכם ונסתם
 ואין רדף אתכם ׀¹⁸ ואם עד אלה לא
 תשמעו לי ויספתי ליסרה אתכם שבע על
 חטאתיכם¹⁹ ושברתי את גאון עזכם
 ונתתי את שמיכם כברזל ואת ארצכם
 כנחשה²⁰ ותם לריק כחכם ולא תתן
 ארצכם את יבולה ועץ הארץ לא יתן
 פרוי²¹ ואם תלכו עמי קרי ולא תאבו
 לשמע לי ויספתי עליכם מכה שבע
 כחטאתיכם²² והשלחתי בכם את חית
 השדה ושכלה אתכם והכריתה את
 בהמתכם והמעיטה אתכם ונשמו
 דרכיכם²³ ואם באלה לא תוסרו לי
 והלכתם עמי קרי²⁴ והלכתי אף אני
 עמכם בקרי והכיתי אתכם גם אני שבע
 על חטאתיכם²⁵ והבאתי עליכם חרב
 נקמת נקם ברית ונאספתם אל עריכם
 ושלחתי דבר בתוכם ונתתם ביד
 אויב²⁶ בשברי לכם מטה לחם ואפו עשר
 נשים לחמכם בתנור אחד והשיבו
 לחמכם במשקל ואכלתם ולא
 תשבעו ׀²⁷ ואם בזאת לא תשמעו לי
 והלכתם עמי בקרי²⁸ והלכתי עמכם
 בחמת קרי ויסרתי אתכם אף אני שבע
 על חטאתיכם¹²⁹ ואכלתם בשר בניכם
 ובשר בנתיכם תאכלו³⁰ והשמדתי את
 במתיכם והכרתי את חמניכם ונתתי את

1 BHS has been faithful to the Leningrad Codex where there might be a question of the validity of the form and we keep the same form as BHS.

ממנה קרבן ליהוה כל אשר יתן ממנו ליהוה יהיה קדש¹⁰ לא יחליפנו ולא ימיר אתו טוב ברע או רע בטוב ואם המר ימיר בהמה בבהמה והיה הוא ותמורתו יהיה קדש¹¹ ואם כל בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן ליהוה והעמיד את הבהמה לפני הכהן¹² והעריך הכהן אתה בין טוב ובין רע כערכך הכהן כן יהיה¹³ ואם גאל יגאלנה ויסף חמישתו על ערכך¹⁴ ואיש כי יקדש את ביתו קדש ליהוה והעריכו הכהן בין טוב ובין רע כאשר יעריך אתו הכהן כן יקום¹⁵ ואם המקדיש יגאל את ביתו ויסף חמישית כסף ערכך עליו והיה לו¹⁶ ואם משדה אחזתו יקדיש איש ליהוה והיה ערכך לפי זרעו זרע חמר שערים בחמשים שקל כסף¹⁷ אם משנת היבל יקדיש שדהו כערכך יקום¹⁸ ואם אחר היבל יקדיש שדהו וחשב לו הכהן את הכסף על פי השנים הנותרת עד שנת היבל ונגרע מערכך¹⁹ ואם גאל יגאל את השדה המקדיש אתו ויסף חמישית כסף ערכך עליו וקם לו²⁰ ואם לא יגאל את השדה ואם מכר את השדה לאיש אחר לא יגאל עוד²¹ והיה השדה בצאתו ביבל קדש ליהוה כשדה החרם לכהן תהיה אחזתו²² ואם את שדה מקנתו אשר לא משדה אחזתו יקדיש ליהוה²³ וחשב לו הכהן את מכסת הערכך עד שנת היבל

עונם יען וביען במשפטי מאסו ואת חקתי געלה נפשם⁴⁴ ואף גם זאת בהיותם בארץ איביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלתם להפר בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם⁴⁵ וזכרתי להם ברית ראשנים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להית להם לאלהים אני יהוה⁴⁶ אלה החקים והמשפטים והתורת אשר נתן יהוה בינו ובין בני ישראל בהר סיני ביד משה פ

27 וידבר יהוה אל משה לאמר² דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם איש כי יפלא נדר בערכך נפשת ליהוה³ והיה ערכך הזכר מבן עשרים שנה ועד בן ששים שנה והיה ערכך חמשים שקל כסף בשקל הקדש⁴ ואם נקבה הוא והיה ערכך שלשים שקל⁵ ואם מבן חמש שנים ועד בן עשרים שנה והיה ערכך הזכר עשרים שקלים ולנקבה עשרת שקלים⁶ ואם מבן חדש ועד בן חמש שנים והיה ערכך הזכר חמשה שקלים כסף ולנקבה ערכך שלשת שקלים כסף⁷ ואם מבן ששים שנה ומעלה אם זכר והיה ערכך חמשה עשר שקל ולנקבה עשרה שקלים⁸ ואם מד הוא מערכך והעמידו לפני הכהן והעריך אתו הכהן על פי אשר תשיג יד הנדר יעריכנו הכהן ם⁹ ואם בהמה אשר יקריבו

ונתן את הערכך ביום ההוא קדש
ליהוה²⁴ בשנת היובל ישוב השדה לאשר
קנהו מאתו לאשר לו אחזת הארץ²⁵ וכל
ערכך יהיה בשקל הקדש עשרים גרה
יהיה השקל ם²⁶ אך בכור אשר יבכר
ליהוה בבהמה לא יקדיש איש אתו אם
שור אם שה ליהוה הוא²⁷ ואם בבהמה
הטמאה ופדה בערכך ויסף חמשתו עליו
ואם לא יגאל ונמכר בערכך²⁸ אך כל
חרם אשר יחרם איש ליהוה מכל אשר
לו מאדם ובהמה ומשדה אחזתו לא
ימכר ולא יגאל כל חרם קדש קדשים
הוא ליהוה²⁹ כל חרם אשר יחרם מן
האדם לא יפדה מות יומת³⁰ וכל מעשר
הארץ מזרע הארץ מפרי העץ ליהוה הוא
קדש ליהוה³¹ ואם גאל יגאל איש
ממעשרו חמשתו יסף עליו³² וכל מעשר
בקר וצאן כל אשר יעבר תחת השבט
העשירי יהיה קדש ליהוה³³ לא יבקר בין
טוב לרע ולא ימירנו ואם המר ימירנו
והיה הוא ותמורתו יהיה קדש לא
יגאל³⁴ אלה המצות אשר צוה יהוה את
משה אל בני ישראל בהר סיני

End of Leviticus

The Westminster Leningrad Codex
Version 4.16

Leviticus

Attributed to:

Shemu'el ben Ya'akov
Aharon ben-Mosheh ben-Asher
ca 1008

Active maintenance of machine-readable version:

Stephen K. Salisbury, Editor
steve@grovescenter.org

Kirk E. Lowery, Senior editor
kirk@grovescenter.org

Transcription to Unicode/XML:

Christopher V. Kimball
transcriber@tanach.us

Edition:

Unicode/XML Westminster Leningrad Codex
<http://www.tanach.us/Tanach.xml>

Transcribed by WLC2XML of 6 Jun 2010 at 01 Jun 2012 @ 10:24.06. Build number:
23.0. Converted to ODT by XML2ODT.xml dated 22 Dec 2010 on 2012.06.01-10.26.
Build number: 23.0 . 35 pages. Layout: Full; Content: Consonants.

This document is in the public domain.